ಅಧ್ಯಯನ - IV

ಪೂರ್ವ ನಿರ್ಧಾರಿತ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿ

ಆಯ್ಕೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ – ಸರಿಯಾದ ಆಲೋಚನೆ – ಆಯ್ಕೆಯಾಗದವರಿಗೆ ಯಾವ ಹಾನಿಯೂ ಇಲ್ಲ – ಆಯ್ಕೆಯಾದವರು ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದವರು ಇವರ ನಡುವಣ ವತ್ಯಾಸ – " ಮರಣ ಪರ್ಯಂತ ಪಾಪವಿದೆ " – ಜೀವಸ್ವರೂಪನಾದ ದೇವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ ಭಯಾನಕ ಸಂಗತಿ – ಮಹಾ ಸಮೂಹ – ಕುರಿಯ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಅವರ ಉಡುಪುಗಳು ಶುಭ್ರಗೊಂಡು ಬೆಳ್ಳಗಾಯಿತು – ಆಯ್ಕೆಯಾದ ದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಬಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಕೊಂಬೆಗಳು – ಹಿಂದಿನ ಹಲವಾರು ಆಯ್ಕೆಗಳು – ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ – ಯಾಕೋಬ ಮತ್ತು ಏಸಾವನ ತರಹದವು – " ಯಾಕೋಬನೇ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದೆನೋ? ಏಸಾವನೇ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿದೆನೋ? – –ಫರೋಹನು – " ಇದೇ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದೆನೋ ?"- ದೇವರು ತನ್ನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಯಾರ ಮೇಲೆಯೂ ಬಲವಂತ ಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ – ಫರೋಹನು ಸಹಾ ಈ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಹೊರತಾದವನಲ್ಲ – ದೇವರು ಫರೋಹನ ಹೃದಯವನ್ನು ಕಠಿಣ ಗೊಳಿಸಿದನು – ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಜನಾಂಗವು ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡಿತು – ಹಾಗಾದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಯೆಹೂದ್ಯರಿಗಾಗುವ ಲಾಭವೇನು ? – ಆಯ್ಕೆಯಾದವರು "ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿ"ಯಾಗಿದ್ದಾರೆ – ಕೃಪೆಯ ಮಹತ್ವ – 'ರಾಜನ ಸ್ವಂತ' ಎಂಬುದರ ನಿದರ್ಶನ – "ಆತನ ಮಗನ ಸ್ವರೂಪ" ಹೊಂದುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪೂರ್ವ ನಿರ್ಧಾರ – ಆತನ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವರು – 'ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವರ' ಅರ್ಹತೆ ಮತ್ತು ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು – " ದೇವರು ನಮ್ಮೊಂದಿಗಿದ್ದರೆ" – ಅಪೊಸ್ತಲರ ವಾದಗಳ ಭಾವಾರ್ಥಗಳು – ನಮ್ಮ ಕರೆ ಮತ್ತು ಆಯ್ಕೆಗಳನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು – ಜನಾಂಗದ ಪಥ – ನಾನು ಗುರುತಿನ ಮೇಲೆ ಒತ್ತುತ್ತೇನೆ – "ದೇವರಿಂದ ನೀವು ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡದ್ದನ್ನು ತಿಳುಕೊಳ್ಳುವುದು"

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆಯ್ಕೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಬಹಳಷ್ಟು ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಅಸಮಾನತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿದ್ದು ಬಹು ಅಪ್ರೀಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ನಾವು ಈಗ ಮುಂದಿಡಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿರುವ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಸತ್ಯವೇದದ ಒಂದು ಅತ್ಯಂತ ಭವ್ಯವಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕು – ಇದು ಕೃಪೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಆತುಕೊಳ್ಳದೆ ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಆತುಕೊಂಡಿದ್ದು ಸಾದ್ಯಂತವಾಗಿ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಆಯ್ಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಪ್ಪಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ದೇವರು ಇಡೀ ಮಾನವಜನಾಂಗವನ್ನು ನಿತ್ಯವಾದ ಹಿಂಸೆಗಾಗಿ ದಂಡಿಸುತ್ತಾ ಒಂದು 'ಚಿಕ್ಕ ಹಿಂಡನ್ನು' ಮಾತ್ರವೇ ಉಳಿಸಲು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿ ಉಳಿದವರನ್ನು ದೈವ ಜ್ಞಾನವು ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಮುನ್ನವೇ ನಿರ್ಧಾರಪಡಿಸಿದ್ದ ಹೇಳಲಾಗದ ಭೀತಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಸಕ್ತ ವಿದ್ಯಾಮಾನದಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ತಪ್ಪು ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಅತಿ ಸಮರ್ಥವಾದ ಹೇಳಿಕೆಯಾದ ವೆಸ್ಟ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಅರಿಕೆಯು ಈ 'ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡ ಚಿಕ್ಕ ಹಿಂಡನ್ನು' ಅವರ ಅರ್ಹತೆ ಅಥವಾ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇರೆ ರಕ್ಷಣೆಹೊಂದಿದವರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗದು, ಆದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ದೇವರೊಬ್ಬನದೇ ಆದ ಆತನ ಪರಮಾಧಿಕಾರ ಚಿತ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಾರಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಆಯ್ಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸತ್ಯವೇದವು ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಬಲಿಸುವುದೆಂದು ನಾವು ತೋರಿಸಲಿರುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಇದಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಯಾವುವೆಂದರೆ ; **ಮರಣವು (** ನಿತ್ಯಜೀವವು ಯಾತನೆಯಲ್ಲಿರುವುದಲ್ಲ) ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗದ ಮೇಲೆ ವಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಒಬ್ಬನ ಪಾಪದ ಕಾರಣ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರನ್ನೂ ಒಳಪಡಿಸಿದೆ ; ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಇಡೀ ಲೋಕದ ವಿಮೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಕೃಪೆಯು ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ (ಸಭೆಯ) ಪಾಪಗಳ ಪರಿಮಾರ್ಜನವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇಡೀ

ಲೋಕದ ಪಾಪಕ್ಕಾಗಿ (೧ ಯೋಹಾನ ೨:೨ ನೋಡಿರಿ). ದೇವರು ತಾನು ಪಡೆದ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ತೆತ್ತು ಈ ಜನಾಂಗವನ್ನು ವಿಮೋಚಿಸುವ ವಿಶೇಷಾಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿದನು. ಇದರ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಆತನು ದೈವಿಕ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಏರಿಸಲ್ಪಡುವನು (ಸಂಪುಟ ೫ ಅಧ್ಯಾಯ ೫ ನೋಡಿರಿ) ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಈ ಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ ಕುಟುಂಬಗಳೂ ಮರಣವೆಂಬ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚೆತ್ತುಕೊಂಡು ಆಶೀರ್ವಾದ ಹೊಂದಲ್ಪಡುವರು ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಲ್ಪಡುವರು. ಈ ಮೂಲಕ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳ ವಿಧೇಯರು ಮಾನವ ಜೀವನದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಮರ್ಪಕತೆಗೆ ಸೇರುವ ಸಹಾಯಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಇದು ಏದೇನಿನ ಆಶೀವಾದಗಳು ಮತ್ತು ಶರತ್ತುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿದೆ.

ದೇವರು ತಾನು ಪಡೆದ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಂತರುಗಳು ಮಾನವ ಸಂಧಾನದಲ್ಲಿನ ಆಶೀರ್ವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮಹಿಮೆ, ಮಾನ ಮತ್ತು ನಿರ್ಲಯತ್ವಗಳ ಜೊತೆ–ವಾರಸುದಾರರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಸಹಾ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಸುವಾರ್ತಾ ಯುಗವು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಲೋಕದ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮತ್ತು ಪುನಃವಶವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶವುಳ್ಳದ್ದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕೇವಲ ಈ ಲೋಕದಿಂದ ಒಂದು 'ಚಿಕ್ಕ ಹಿಂಡನ್ನು' ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿ, ಕರೆದು ಅವರು ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಿಧೇಯತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒದಗುವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗುವಂತೆ ರಚಿಸುವುದೇ ಇದರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕರೆ ಮತ್ತು ಆಯ್ಕೆಗಳನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ (೨ ಪೇತ್ರ ೧ : ೧೦ ನೋಡಿರಿ). ಆದರೆ, ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಹಿಂಡನ್ನು ಕರೆಯುವುದು ಮತ್ತು ಆಯ್ಕೆಮಾಡುವುದು ಪ್ರಯಾಸವೆನಿಸದು. ಇದು ಆಯ್ಕೆಯಾಗದವರಿಗೆ ಯಾವ ಹಾನಿಯನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಂಥವರು ಕರೆಯಲ್ಪಡದೆ ದಾಟಿ ಹೋಗಿರುವ ಕಾರಣ ಮುಂದೆ ಯಾವುದೇ ಖಂಡನೆಗೂ ಒಳಗಾಗುವವರಲ್ಲ. ಅದರಂತೆ ಈ ದೇಶದ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆದಾಗ ಒಂದು ಸಮೂಹವು ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡವರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ ಅವರು ಯಾವ ಹಾನಿಗೂ, ಖಂಡನೆಗೂ ಒಳಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಲೋಕದ ಚುನಾವಣೆಗಳ ಉದ್ದೇಶ ಜನರಿಗೆ ವಿವೇಕಯುತ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಆಡಳಿತದ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿರುವ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ಆಯ್ಕೆಯಾಗದವರಿಗೆ ಯಾವ ಹಾನಿಯನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಅವರೆಲ್ಲರ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಆಯ್ಕೆ ಗೊಂಡವರು ರಾಜವರ್ಗದ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಗಳಾಗಿಯೂ, ಧರ್ಮಯುಗದ ರಾಜರುಗಳೂ ಮತ್ತು ಯಾಜಕರುಗಳೂ ಆಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇವರ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ ಕುಟುಂಬಗಳೂ ಆಶೀರ್ವಾದ ಹೊಂದುತ್ತವೆ.

ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ 'ಆಯ್ಕೆಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವರು' ಮತ್ತು 'ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದವರು' ಇವರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆ. 'ಆಯ್ಕೆ' ಎಂಬ ಪದವು ಕೆಲವು ಶರತ್ತುಗಳ ಮೇರೆಗೆ ದೇವರೊಂದಿಗಿನ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಬರುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಎರಡನೆಯ ಹೇಳಿಕೆಯು ನೀಡುವುದಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮಹಿಮಾ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ನಿರ್ಲಯತ್ವದ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಅಥವಾ ಪ್ರತೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವರು ಬಿದ್ದುಹೋಗಿ ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡ ಸದಸ್ಯತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಸಹಾ ಇವೆ. ಬೇರೆ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮಹಾ ಕರೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಮರ್ಪಿತ ವರ್ಗದವರನ್ನೂ **'ಆಯ್ಕೆ'** ಯಾದವರೆಂದು ಎಣಿಕೆಮಾಡಲಾಗುವುದು. ಅವರ ಹೆಸರುಗಳು ಕುರಿಮರಿಯ 'ಜೀವಿತರ ಬಾಧ್ಯ ಪಟ್ಟಿ'ಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಲ್ಪಡುವುದು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಕಿರೀಟ (ಜಯಮಾಲೆ) ವೊಂದನ್ನು ತೊಡಿಸಲಾಗುವುದು ; ಆದರೆ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕತವು ಈ ಹೆಸರನ್ನು ಅಳಿಸಿಬಿಡುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಅವರ ಜಯಮಾಲೆಯನ್ನು (ಕಿರೀಟವನ್ನು) ತೆಗೆದು ಇತರರಿಗೆ ತೊಡಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗುವುದು (ಪ್ರಕಟನೆ ૩:೫ ಮತ್ತು ೧೧ನೇ ವಚನಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ). ಆಗ ಅವರು ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡ ಸಭೆಯಿಂದ ವಿರಮಿಸುವರು. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ' ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ'ಗೊಂಡವರು

ದೇವರು ಕರೆದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಧರ್ಮಯುಗದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರು. ಇವರು ತಮ್ಮ 'ಕರೆ ಮತ್ತು ಆಯ್ಕೆ'ಯನ್ನು ತಾವು ಮರಣ ಪರ್ಯಂತ ಎಲ್ಲಾ ಶರತ್ತುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾಗಿರುವುದರ ಮೂಲಕ ಖಚಿತ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು.

ತಮ್ಮ ಕರೆ ಮತ್ತು ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾದ ಎರಡು ವರ್ಗದವರ ಬಗ್ಗೆ ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳು ನಮ್ಮ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವುದಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಗವು – ಇವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯವರಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ನಂಬಲು ಕಾರಣಗಳಿವೆ – ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡವರ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಕಳಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎರಡನೆಯ ಮರಣಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವರು. ಇದನ್ನು ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಯೋಹಾನನು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ – **" ಮರಣಕರವಾದ ಪಾಪವುಂಟು. ಈ ಪಾಪದ ವಿಶಯದಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ . ನೀತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದುದೆಲ್ಲಾ ಪಾಪವಾಗಿದೆ ; ಆದರೂ ಮರಣಕರವಲ್ಲದ ಪಾಪವುಂಟು'** (೧ ಯೋಹಾನ ೫: ೧೬–೧೭). ಮರಣಕರವಾದ ಪಾಪ ಮಾಡುವವರಿಗಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಲೀ ಮತ್ತು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದಾಗಲೀ ವ್ಯರ್ಥ, ಪವಿತ್ರವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಪಾಪವು ದೇವರ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಪಾಪವೆಂದು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. – ಇದು ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕವಲ್ಲದೆ ಅಥವಾ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಎಸಗಿದ ಪಾಪವಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದರ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಇದು ತಪ್ಪೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಛಲದ ಕಾರಣ ಬೇಕೆಂತಲೇ ಮಾಡಿದುದಾಗಿದೆ. ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದು ಭೀಭತ್ಸವಾದ ವಂಚನೆಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. **– ಅದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ದೇವರು ಅಸತ್ಯ ನಡಿಸುವ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಆ ಸುಳ್ಳನ್ನು ನಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಸತ್ಯವನ್ನು ನಂಬದೆ ಅನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆನಂದ ಪಡುವವರೆಲ್ಲರೂ ಈ ಪ್ರಕಾರ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವರು** (೨ ಥೆಸ ೨: ೧೧–೧೨).

ಪತ್ರಿಕಾಕಾರರಾದ ಅಪೋಸ್ತಲ ಪೇತ್ರ ಮತ್ತು ಯೂದರು ಸಹಾ ಈ ವರ್ಗದ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. (ಯೂದ ೧೧–೧೬, ೨ ಪೇತ್ರ ೨:೧೦–೨೨ ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ). ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಭೆಗೆ ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡವರಾಗಿದ್ದವರು. (ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಅಥವಾ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಒಳಪಡದ ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವರಲ್ಲ. ಇವರ ಪರೀಕ್ಷೆಯು ಧರ್ಮಯುಗದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಾಗಿದೆ). ಇವರುಗಳು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಹೆಜ್ಜೆಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದರ ಬದಲು ತಮ್ಮ ದುರಿಚ್ಛಾನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಬಾಯಿಯು ಲೌಕಿಕ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಲೋಕದ ಮಾನವರನ್ನು ಮುಖಸ್ತುತಿ ಮಾಡುವ ಮಾತುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಗಿದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವವರಾಗಿದ್ದು, ಮರಣ ಪರ್ಯಂತದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಿಂದ ದೂರವುಳಿದಿದ್ದಾರೆ. (ಯೂದ : ೧೬ ನೋಡಿರಿ). ಈ ವರ್ಗದ ಬಗ್ಗೆ ಪೇತ್ರನ ವಿವರಣೆಯು ಇನ್ನೂ ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿವೆ. ಅವರು ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಜ್ಞಾನದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಲೋಕದ ಮಾಲಿನ್ಯದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಜಯಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. **– ನಾಯಿ ತಾನು ಕಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ನೆಕ್ಕುವುದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಕೊಂಡಿತು ಮತ್ತು ತೊಳೆದ ಹಂದಿ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು ಎಂಬ ನಿಜವಾದ ಗಾದೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದಿದ್ದಾರೆ** (೨ ಪೇತ್ರ ೨ : ೨೨). ಆತನು ಇದನ್ನು ನೀಟಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ಬೀಳಾಮನಿಗೆ ಹೋಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ವರ್ಗವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯುಗದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ . ಅವರ ದುರ್ಮಾರ್ಗವು ಸಭೆಯ ಬೋಧಕರುಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ. ಇವರು ಸುಳ್ಳು ಪ್ರವಾದಿಗಳೂ, ಬಂಡುತನವನ್ನು ಆಶಿಸಿ, ಶರೀರಭಾವಾನುಸಾರದಂತೆ ನಡೆದು ಪ್ರಭುತ್ವ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವವರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ (೨ ಪೇತ್ರ ೨ :೧, ೧೧ ನೋಡಿರಿ).

ಇಬ್ರಿಯರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹೋದ ಮತ್ತು ಆಯ್ಕೆಯಿಂದ ವಿರಮಿಸಿದ ಈ ವರ್ಗದ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ವಿವರಣೆಗಳಿವೆ. ಮೊದಲಿಗೆ (೬ : ೪-೯ ರಲ್ಲಿ) ಅಪೋಸ್ತಲನು ಬರಲಿರುವ ಯುಗದ ಪರಲೋಕದ ಬಹುಮಾನ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯ ಸವಿಯನ್ನುಂಡ ನಂತರ, ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಸಂಗಡಿಗರಾದ ಬಳಿಕ, ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡ ವರ್ಗದ ಸದಸ್ಯರಾದ ಮೇಲೆ, ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವುದು– ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ದೇಹದ ಬಲಹೀನತೆಗಳ ಕಾರಣದಿಂದಲ್ಲ, ಕೆಡುಕನ ಆಮಿಷಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಇಚ್ಚಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೂ, ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ ನೀತಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ. ಇವರುಗಳು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದೆಂದು ಅಪೊಸ್ತಲನು ಖಚಿತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಹಾ ಈಡುಬಲಿ–ಯಜ್ಞದ ಲಾಭದಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರರಾದ ಮೇಲೆ ದೇವರ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುವರಾಗಿ ಇವರುಗಳು ಅಭಿಶೇಕದಲ್ಲಿನ ತಮ್ಮ ಪಾಲನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೇನೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ; ಅವರು ಇಚ್ಚಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ನೈತಿಕತೆಯ ಮನವಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ತಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೊಂದು ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ (೧೦:೨೬, ೨೭,೩೧) ಅಪೋಸ್ತಲನು ಸುವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ತರಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಜೀವನದ ಪಾಪಮಯ ಮತ್ತು ಕುಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಬೀಳುವ ಬದಲು ಅವರಿಗೆ ಸಮರ್ಥವಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ಅವರು ದೇವರೊಡನೆ ಸಮರ್ಥನೀಯ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಗತ್ಯವಾದ **ವಿಶ್ವಾಸ**ದಿಂದಲೇ ಹೊರಬೀಳುವುದಾಗಿದೆ. ಎರಡೂ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಇಚ್ಚಾಪೂರ್ವಕವು ತಪ್ಪುಗಳ ಉಗ್ರತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬಹುದು : " ನಮಗೆ ಸತ್ಯದ ಜ್ಞಾನವು ದೊರೆತ ಮೇಲೆ (ನಾವು ಜ್ಞಾನ, ನೀತಿನಿರ್ಣಯ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರಪಡಿಸುವಿಕೆ ಇವುಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ದೇವರಿಂದ ಕೃಪೆಹೊಂದಿದ ನಂತರ) ನಾವು ಇಚ್ಚಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪಾಪಮಾಡಿದರೆ, ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ಯಾವ ತ್ಯಾಗವೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ". ಎಲ್ಲರ ಪರವಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಅರ್ಪಿಸಿದ ಮಹಾ ತ್ಯಾಗವು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪಾಪದ ಸಲುವಾಗಿ, ಅಂದರೆ ಆದಾಮನ ಪಾಪ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಆತನ ಸಂತತಿಯವರಾದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಂಶ ಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಹರಿದು ಬಂದಿರುವ ಬಲಹೀನತೆಗಳಿಗಾಗಿ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ನಾವು ಮಾಡುವ ಯಾವುದೇ ಇಚ್ಚಾಪೂರ್ವಕವಾದ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಈಡುಬಲಿ ಬೆಲೆ ತೆತ್ತವನಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಇಚ್ಚಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ (ಬೇಕೆಂತಲೇ) ಪಾಪಮಾಡಿದರೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಅರ್ಹತೆಯ ಯಾವು ಭಾಗವೂ ಅದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಇಚ್ಚಾಪೂರ್ವಕ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ದಂಡ ನೀಡುವ ಹಂಗಿನಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಪಾಪವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಮಾಣದ ಬಲಹೀನತೆಯಾಗಲೀ, ಶೋಧನೆಯಾಗಲೀ ಕಂಡುಬಾರದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇವುಗಳನ್ನು ನಾವು ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಆತನೊಡನೆ ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧ ಇವುಗಳ ಸ್ಪಷ್ಟ ತಿಳುವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ನಂತರ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಅದು ಮರಣ ಪರ್ಯಂತದ ಪಾಪವೆನಿಸುತ್ತದೆ – ಎರಡನೆಯ ಮರಣ – ಇದರಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಹಾರೈಸುವುದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ – ಕೇವಲ ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪಿಗಾಗಿ, ದಂಡನೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ತೀಕ್ಷ್ಣ ಕೋಪಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯ್ದು ಕೊಂಡಿರುವುದು ಮಾತ್ರವೇ. ಇದು ಆತನನ್ನು ಮತ್ತು ಆತನ ನೀತಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಆ ನೀತಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ವಿಮೋಚನೆಯ ಮೂಲಕ ಪಡಕೊಳ್ಳುವ ಆತನ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ವಿರೋಧಿಸಿದ ದೇವರ ಎಲ್ಲಾ ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನೂ ನುಂಗಿಹಾಕುವುದು.

ನಮ್ಮ ವಿಮೋಚಕನಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಸಂಧಾನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿ, ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುವ ಆತನ ಪರಿಶುದ್ಧ ರಕ್ತವನ್ನು ಸರ್ವ ಸಾಮಾನ್ಯವೆಂದು ಎಣಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ವಿಮೋಚಕನ ಸಂಧಾನ ಮತ್ತು ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಆತನ ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಬಹುಮಾನದ ಮೂಲಕ ಕಂಡು ಬಂದ ದೇವರ ಕೃಪೆಯುಳ್ಳ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರನ್ನು ೨೯ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿ ಅಪೋಸ್ತಲನು ಉದ್ಧೇಶಿಸಿಸುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮೋಶೆಯ ಮತ್ತು ಆತನ

ಮಧ್ಯಸ್ತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿದ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಕರುಣೆ ಹೊಂದದೇ ಮರಣಪಟ್ಟರೋ ಅವರು, ಅವರ ಮೇಲೆ ಒದಗಿ ಬಂದ ಈ ಮರಣಶಿಕ್ಷೆಯು ನಿತ್ಯವಾದುದೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಹೊಂದಿಲ್ಲವಾದರೂ , ಯಾರು ಮೋಶೆಯ ಪ್ರತಿರೂಪನಾದವನನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೋ ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ದೇವರು ಅವರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಆತನ ಪರಿಶುದ್ಧ ರಕ್ತದ ಅನ್ಯೂನತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೋ ಅಂತವರು ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದವರಿಗೆ ನೇಮಕವಾದ ಉಗ್ರವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಅರ್ಹರೆಂದು ಎಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಬಹಳ ಭಯಂಕರವಾದುದು ಮತ್ತು ಅದು ಮರಣ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಎರಡನೆಯ ಮರಣದಿಂದ ಅವರಿಗೆ **ವಿಮೋಚನೆ**ಯಿಲ್ಲ, ಪುನರುತ್ಥಾನವಿಲ್ಲ, ಪನರುದ್ಧಾರವಿಲ್ಲ. ನಾವು ದೇವ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ಅಪೋಸ್ತಲನು ಈ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಸಿದರೆ ನಾವು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ದೇವರು ನಮಗಾಗಿ ನಿಯುಕ್ತಿಗೊಳಿಸಿದ ಪ್ರತಿಪಾದಕನಾದ ಯೇಸುವಿನ ಪಾಲನೆಯಿಂದ ಹೊರಬೀಳುವುದೆಂದರೆ, ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯಾದ ತಂದೆಯ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಳುವುದು. ಈ ಮಹಾ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನು ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಭತ್ಯನೀಡುವವನಲ್ಲ, ಯಾವುದೇ ನೆವವನ್ನು ಕೇಳುವವನಲ್ಲ. ಪಾಪಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆತನ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕೃಪೆಯೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನು ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರವೇ.

ಮಹಾ ಸಮೂಹ

ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ, ಆಯ್ಕೆಯಾದವರಿಂದ ಹೊರಬೀಳುವುದಲ್ಲದೆ, ಎರಡನೆಯ ಮರಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುವುದಲ್ಲದೆ, ತಮ್ಮ ಕರೆ ಮತ್ತು ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಗದವರು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರು ಎರಡನೆಯ ಮರಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುವವರಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಇಚ್ಛಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಿಬಿಡವಾದ ಅನೀತಿವಂತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಪಮಾಡಿದವರಲ್ಲ. ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ರಕ್ತದ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದವರೂ ಅಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಗವನ್ನು ನಾವೀಗಾಗಲೇ **'ಮಹಾ ಸಮೂಹ'**ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇವರುಗಳು ಮಹಾ ಸಂಕಟದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು, ತಮ್ಮ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ತೊಳಕೊಂಡವರಾಗಿ ಅದನ್ನು ಕುರಿಮರಿಯ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆತ್ಮೀಕ ಸ್ವಭಾವ, ಮಹಾ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮತ್ತು ಕುರಿಮರಿಯ ವಿವಾಹದ ರಾತ್ರಿ ಭೋಜನದಲ್ಲಿ ಪಾಲುತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಜ್ಜೆಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದು, ಅದರಲ್ಲೇ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಗೆದ್ದು ಬಂದ ಖಚಿತವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ದೊರೆಯುವ ಜಯಮಾಲೆಯನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳಲಾಗದೇ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. (ಪ್ರಕಟನೆ ೭ನ್ನು ನೋಡಿರಿ) ಈ ಮಹಾ ಸಮೂಹದವರು ಆಯ್ಕೆಯಾದವರೊಡನೆ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ – ಕರ್ತನ ಬಗ್ಗೆ, ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಹೋದರತ್ವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಾಗದ ತಮ್ಮ ಉತ್ಸಾಹದ ಸಲುವಾಗಿ ಖಚಿತವಾದ ಆಯ್ಕೆಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಸೋತುಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. "ಅವರು ಭಾಗಶಃ ಜೀವನದ ಚಿಂತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ತಲ್ಲೀನರಾಗಿದ್ದಾರೆ." ಪರಂತು, ಅವರ ಹೃದಯಗಳು ವಿಮೋಚಕನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ನಿಷ್ಟೆಯುಳ್ಳವುಗಳಾದುದರಿಂದ, ಅವರು ಅಮೂಲ್ಯ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಅದನ್ನೇ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡುಕೊಂಡವರಾಗಿದ್ದು ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸದೇ ಇರುವುದರಿಂದ, ಖಚಿತವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದವರನ್ನು ಇಚ್ಛಾಪೂರ್ವಕ ತ್ಯಾಗದ ಹೆಜ್ಜೆಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಹಿಮೆಗೆ ನಡಿಸುವವನಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಪಾದಕನೂ, ರಕ್ಷಣೆಯ ನಾಯಕನೂ ಆದ ಯೇಸುಕರ್ತನು ಇವರನ್ನು ಕೆಳಗಣ ಸಮತಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಆತ್ಮೀಕ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರುಗಳು ಆತನನ್ನು ನಂಬಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಆತನ ನಾಮವನ್ನಾಗಲೀ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಎಂದೂ ನಿರಾಕರಿಸಿದವರಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ತನ್ನ ದ್ರಾಕ್ಷೆಯಬಳ್ಳಿಯ ಸಾಮ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡ ಸಭೆಯನ್ನು, ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಉದ್ಧೇಶಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ತಾನೇ ದ್ರಾಕ್ಷೆಬಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಹೆಜ್ಜೆಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವಿಶ್ವಾಸಿ ಮತ್ತು ಅಭಿಶಕ್ತ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಅದರ ಕೊಂಬೆಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಕೊಂಬೆಗಳಾಗಿರುವುದೆಂದರೆ ಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಸಂಕಟಗಳಿಂದ ನಿವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆಂಬುದಲ್ಲ ಎಂದು ಸಹಾ ಆತನು ದೃಢಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಮಹಾ ಒಕ್ಕಲಿಗನಾದ ತಂದೆಯು ನಮಗೆ ವಿಶ್ವಾಸದ, ತಾಳ್ಮೆಯ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಾಗ ಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ, ಇವುಗಳು ತರಿದುಹಾಕಿ ಲೋಕದ ಸಂಗತಿಗಳ ಮೇಲಿನ ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆ, ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕಡಿಮೆ ಒಲವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳು ವಿಫುಲವಾದ ಆತ್ಮೀಕ ಫಲಗಳಿಗೆ, ಸೌಮ್ಯತೆಗೆ, ತಾಳ್ಮೆಗೆ, ಧೀರ್ಘಕಾಲೀನ ಶ್ರಮೆಗೆ, ಸಹೋದರ–ಕರುಣೆಗೆ, ಪ್ರೀತಿಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ಈ ಸಂಗತಿಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಳಿದು, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಗೊಂಡು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ನಿತ್ಯರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಆತನ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾಗಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಡೆಸುತ್ತದೆ (೨ ಪೇತ್ರ ೧ : ೧೧ ನೋಡಿರಿ).

ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಆತನ ನಮಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ನಿಜವಾದ ದ್ರಾಕ್ಷೆಬಳ್ಳಿಯ ನಿಜವಾದ ಕೊಂಬೆಗಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಲದು ; ದ್ರಾಕ್ಷೆಬಳ್ಳಿಯ ಆತ್ಮನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರಬೇಕು, ದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಫಲಗಳನ್ನು ಭರಿಸುವ ಮನೋವೃತ್ತಿ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿರಬೇಕು – ಆಗ ಒಕ್ಕಲಿಗನು ನಮಗೆ ಆತನ ಕೊಂಬೆಗಳಾಗಿ ಉಚಿತ ಕಾಲ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅಯೋಗ್ಯರೆಂದು ಖಂಡಿಸುವ ಮುನ್ನವೇ ನಾವು ಸರಿಯಾದ ಪ್ರತಿಫಲ ನೀಡಲು ಅಥವಾ ನೀಡದಿರುವ ಕುರುಹುಗಳೇನಾದರೂ ಉಂಟೋ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ನೂತನ ಕೊಂಬೆಯ ಮೇಲೆ ಹಣ್ಣಾದ ಗೊಂಚಲನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಹಸಿರು ದ್ರಾಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲಿಗೆ ಆತನು ಹಣ್ಣಿನ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮೊಳಕೆಯ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಕಾಣ ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ನಂತರ ಇದು ದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಹೂವಾಗಿ ವಿಕಸಿತಗೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಮತ್ತೂ ನಂತರ ಇದು ಮಧುರವಾದ ಹಣ್ಣಾಗುವಂತೆ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಒಕ್ಕಲಿಗನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಲಗೈಯ ನೆಟ್ಟು ಸಾಕಿದ ಈ ದ್ರಾಕ್ಷೆಬಳ್ಳಿಯ (ಕೀರ್ತನೆ ೮೦ : ೧೫ ನೋಡಿರಿ) ಹಣ್ಣಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ದೀರ್ಘವಾದ ತಾಳ್ಮೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ, ಸೂಕ್ತ ಸಮಯದ ನಂತರವೂ ಅದು ಫಲಿಸದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ, ಅದನ್ನು ಫಲನೀಡದೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಾಗಿ ಬಳ್ಳಿಯ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಾರವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥ್ಯವಾಗಿ ಹೀರುವ ಕೊಂಬೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಅದನ್ನು ಕಡಿದು ಬಿಸಾಡಿ ಬಿಡುವನು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ನಾವುಗಳು ನಮ್ಮ ಕರೆ ಮತ್ತು ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಪವಿತ್ರನಿಗೆ ಫಲನೀಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದರ ಅಂತ್ಯ ಮತ್ತು ಬಹುಮಾನವು ನಿತ್ಯಜೀವವೇ ಆಗಿದೆ.

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಅನೇಕ ಆಯ್ಕೆಗಳು

ನಮ್ಮ ಆಸಕ್ತಿಯು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲ್ಪಡುವ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾದ ಹಂತವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಮುನ್ನ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳು ವಿಸ್ತಾರಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಇನ್ನೂ ಇತರ ಆಯ್ಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವೀಗ ಗಮನಿಸೋಣ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಪ್ರಥಮ ಆಗಮನದ ಮುಂಚಿನ ಆಯ್ಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಆತನ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿನ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆಯ್ಕೆಗಳು ಇವುಗಳ ವತ್ಯಾಸವನ್ನು ನಾವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎರಡನೆಯ ವರ್ಗದ ಬಗ್ಗೆ “ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕರೆಯ **ಒಂದೇ ನಿರೀಕ್ಷೆ**ಯಲ್ಲಿ

ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವರು'' ಎಂದು ಹೇಳಿಯದೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದಿನ ಆಯ್ಕೆಗಳು ವಿವಿಧ ಉದ್ಧೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ದೇವರ ವಿವಿಧ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದಾಗಿದ್ದವು. ಅಬ್ರಹಾಮನು ದೇವರ ಒಂದು ಮಾದರಿಯಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡರೆ, ಆತನ ಪತ್ನಿ ಸಾರಳು ಅಬ್ರಹಾಮ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮಾದರಿಯಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡಳು. ಆಕೆಯ ಮೂಲಕ ಮೆಸ್ಸೀಯನು ಬರುವುದಾಗಿತ್ತು. ದಾಸಿಯಾದ ಹಾಗರಳು ನಿಬಂಧನಾ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿಯೂ, ಆಕೆಯ ಮಗನಾದ ಇಷ್ಮಾಯೇಲನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಮಾದರಿಯಾಗಿಯೂ ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡರು. ಈತನು ಮೊದಲಿಗೆ ಜನಿಸಿದನಾದರೂ ವಾಗ್ದಾನದ ಶಿಶುವಾದ ಇಸಾಕನೊಡನೆ ಜೊತೆ ವಾರಸುದಾರರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಸಾಕನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮಾದರಿಯಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಆತನ ಪತ್ನಿ ರೆಬೆಕ್ಕಳು ಕುರಿಮರಿಯ ಪತ್ನಿಯೂ, ಮದಲಗಿತ್ತಿಯಾದ ಸಭೆಯ ಮಾದರಿಯಾಗಿಯೂ ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡರು. ಅಬ್ರಹಾಮನ ಸೇವಕನಾದ ಎಲಿಯೇಜ್ಹರು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಮಾದರಿಯಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡನು. ಆತನ ನಿಯೋಗವು ಸಭೆಯನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಆಕೆಯನ್ನೂ, ಆಕೆಯ ಗೆಳತಿಯರಾದ ಇತರ ಕನ್ಯೆಯರನ್ನೂ ಇಸಾಕನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆತರುವುದೂ ಆಗಿತ್ತು.

ಈ ಆಯ್ಕೆಗಳು ಇದರಲ್ಲಿನ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಿತ್ಯನಿರಂತರ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ; ಆದರೆ ಈ ವರೆಗೆ ಈ ಮಾದರಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ದೇವರಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿದ್ದು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಹಾರ ರೂಪದ ಆಶಿರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಕ್ತ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಅವರು ದೈವಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಾಗ ಅನುಪಾತದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಪಡಕೊಂಡವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಅನುಮತಿ ದೊರೆತಿತ್ತು. ಮಾದರಿಗಳಾಗಿ ಅವರ ಆಯ್ಕೆಯ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಯಾವುದೇ ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಎದುರಿಸುವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ರೂಪದ ಪರಿಹಾರ ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಕಿತು. ಈ ಆಯ್ಕೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ವಿವೇಚಿಸುವವನಾಗಿ ಅಪೋಸ್ತಲನು, ದೇವರು ನೂತ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅನ್ಯಜರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದ್ದರಿಂದ ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸರ್ವಶಕ್ತನು ಹಂಚಿಕೊಡುವುದನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಹಂಚಬೇಕೆಂಬುದು ಆತನ ಸ್ವಂತ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟದ್ದು ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ದೇವರು ದೈಹಿಕ ಅಥವಾ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಿಗೂ ಒಂದು ಜನಾಂಗವಾಗಿ ಕೆಲವೊಂದು ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು, ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಕೆಲವು ಪೂರ್ವಜರು ವೈಯುಕ್ತಿಕವಾದ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡಕೊಂಡವರಾಗಿದ್ದು ಅವರನ್ನು ಮಾದರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೊರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅವರಿಗೆ ಅನುಗುಣವದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ದೊರೆತವು. ಆದರೆ, ದೇವರು ಈ ಅಭಿಮಾನದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಯಾವುದೇ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಸುವ ಹಂಗುಳ್ಳವನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಹಾಗೂ ಇತರರನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಯೋಗ್ಯರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸು ವವನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ತನ್ನನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳದವರಿಗೆ ತನ್ನ ದಯೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸದೇ ಅದನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ತಿರುಗಿಸುವುದು ಕರ್ತನಿಗೆ ಸಮಂಜಸವಾಗಿತ್ತು. (ರೋಮ: ಅಧ್ಯಾಯಗಳು ೯,೧೦ ಮತ್ತು ೧೧ ನ್ನು ಓದಿರಿ)

ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ದೇವರು ತನ್ನ ದಯೆಯು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಿಗೆ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ದೇವರು ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ತಿಳಿದಿದ್ದನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅಪೋಸ್ತಲನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ ; ಅವರು ದೇವರ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ನಂತರ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ (ಸ್ವಲ್ಪ ತುಣುಕನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ – ರೋಮ ೯:೨೭-೩೨ ನೋಡಿರಿ) ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ನೀಡ ಬಯಸುವ ಪರಮೋಚ್ಚ ಆಶೀರ್ವಾದ ಅಂದರೆ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸ ಬಲ್ಲ ''ಮಹಾ ಕರೆಯೆಂಬ ಜಯಮಾಲೆ''ಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವರಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ವಿಶದಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಆತನು

ಇಸಾಕನ ಎರಡು ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಉಂಟಾಗಲಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಾನು ಏನನ್ನು ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ತಿಳಿದಿರುವೆಂದು ವಿಶದಪಡಿಸಲು ದೇವರು ರೆಬೆಕ್ಕಳ ಎರಡು ಮಕ್ಕಳಾದ ಯಾಕೋಬ ಮತ್ತು ಏಸಾವರ ನಡುವೆ ತನ್ನ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರವಾದ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ದೇವರು ಈ ಅವಳಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾದರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಅಂದರೆ ಒಬ್ಬನು ಆತನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರನ್ನು ಅಂದರೆ, ನೂತ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವಂತೆಯೂ, ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಜೀವನದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಅವರ ಪರಲೋಕದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಭೂಲೋಕದ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಮಾರಿಬಿಡುವ (ಏಸಾವನು ಕೇವಲ ಮಾಂಸ ಸಾರಿಗಾಗಿ ತನ್ನ ಚೊಚ್ಚಲತನವನ್ನೇ ಮಾರಿಕೊಂಡಂತೆ) ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವಂತೆಯೂ ಮಾಡಿದನು. ಯಾಕೋಬ ಮತ್ತು ಏಸಾವರ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, ಜಯಶಾಲಿಗಳ ಮಾದರಿಯಾಗ ಬಯಸಿದ ಯಾಕೋಬನ ಆಯ್ಕೆಯು ಆತನಿಗೆ ದುಬಾರಿಯಾದರೂ ಅದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಆತನಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದದಾಯಕವಾಗಿತ್ತು ; ಆದರೆ, ಪರಲೋಕದ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಲೌಕಿಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಮನಸ್ಸಿನ ವರ್ಗದ ಮಾದರಿಯಾಗುವ ಏಸಾವನ ಆಯ್ಕೆಯು ಆತನಿಗೆ ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾವುದೇ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ನಿತ್ಯವಾದ ಸಂಕಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಿತ್ತೆನ್ನುವುದಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಆತನು ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸ ಬೇಕಿತ್ತೆನ್ನುವುದಲ್ಲ. ಆದರ ಬದಲಾಗಿ ಆತನು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು. ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಇಂದು ಹೊಂದುವ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಅವು ಅವರ ಆತ್ಮೀಕ ಹಿತಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಒಳಿತಲ್ಲದ ಕಾರಣ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ದೇವರು ಅವನ್ನು ವಿನಯಶೀಲವಾಗಿ ತಡೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಯಾಕೋಬನಿಂದಲೂ ಆತನು ಈ ವರ್ಗದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗುವ ಬಗ್ಗೆ ನಿರಾಶೆಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕೆಲವು ಲೌಕೀಕ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ದೇವರು ತಡೆಹಿಡಿದಿದ್ದನು. ಪರಂತು, ಯಾಕೋಬನು ಏಸಾವನು ಅನುಭವಿಸದ ಅನೇಕ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದನು. ಈಗಿನ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನು ಅರಿಯದ ಅನೇಕ ಶೋಧನೆಗಳು ಮತ್ತು ನಿರಾಸೆಗಳ ನಡುವೆ ದೊರೆಯುವ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಬಹುಶಃ ಏಸಾವನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.

‘‘ಯಾಕೋಬನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದೆನು, ಏಸಾವನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿದೆನು’’ (ರೋಮ ೯:೧೩) ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯು ಕೆಲವರಿಗೆ ಕಠಿಣ ಹೇಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ **ದ್ವೇಷಿಸಿದೆನು** ಎಂಬ ಪದವು ಮಾನವ ಮನಸ್ಸು ನಿರ್ಣಯಿಸುವಂತೆ ವೈರತ್ವವನ್ನೊಳಗೊಂಡಂತೆ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದು ಅನ್ಯಾಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಏಸಾವನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕೇಡುಂಟುಮಾಡಿದನೋ, ಯಾಕೆಂದರೆ, ಆತನು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದು ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಮಾಡುವ ಮೊದಲೇ ಅದು ಆತನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದಾಗಿದೆ. ದ್ವೇಷಿಸು ಎಂಬ ಪದವು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ‘‘ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸು’’ (ಧರ್ಮೋ ೨೧:೧೫-೧೭ ನೋಡಿರಿ) ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಭಾವನೆಯೆಂದರೆ, ಯಾಕೋಬನನ್ನು ದೇವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಲವನ್ನು ತೋರಿದನು ಮತ್ತು ಏಸಾವನಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಒಲವನ್ನು ತೋರಿದನು ; ಅಪೋಸ್ತಲನು ತೋರಿಸುವಂತೆ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಇಸ್ರಾಯೇಲಿನ ಸ್ವಭಾವಿಕ ಮತ್ತು ಆತ್ಮೀಕ ಮಾದರಿಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಿಗೆ ದೇವರ ದಯೆಯು ಏಸಾವನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ನಂತರ ಜನಿಸಿದ ಯಾಕೋಬನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಆತ್ಮೀಕ ಒಲವಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾದುದು. ಈ ಆಲೋಚನೆಯೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸಾಮರಸ್ಯವುಳ್ಳದ್ದು, ಏಕರೂಪತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದೂ ಆಗಿವೆ.

“ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸಿರುವೆನೋ?”

ಆತನ ಈ ವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವಂತೆ ದೇವರು ಈ ವರೆಗೆ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರ, ಊಳಿಗಮಾನ್ಯತೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾನವಜಾತಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅಪೊಸ್ತಲನು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ವಿಮೋಚನೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಐಗುಪ್ತರ ರಾಜನಾಗಿದ್ದ ಫರೋಹನ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ದೇವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮೋಶೆಯ ಮೂಲಕ ಹೀಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾನೆ (ವಿಮೋ ೯:೧೬ ನೋಡಿರಿ) – **“ನಾನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಲೋಕದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಖ್ಯಾತಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಿದೆನೆಂಬುದಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಿ ಉಂಟು. ದೇವರು ಯಾರನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದರೂ ಯಾರನ್ನು ಕಠಿಣಪಡಿಸಿದರೂ ಅದೆಲ್ಲವು ಆತನ ಇಷ್ಟಾನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಇದರಿಂದ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ”** (ರೋಮ ೦೯:೧೭-೧೮).

ಒಮ್ಮೆ ಫ್ರೆಂಚ್ ಸರ್ಕಾರವು ಮಾನವರ ಮೇಲೆ ಭಯವು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿನ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದೆಂಬ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವಂತೆ ನ್ಯಾಯಬದ್ಧ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದ ಕೆಲವು ಕೈದಿಗಳನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾತನನ್ನು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿ, ಕಳೆದ ರಾತ್ರಿ ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಒರ್ವ ಕೈದಿ ಕಪ್ಪು ಸಿಡುಬಿನಿಂದ ಮರಣ ಹೊಂದಿದನೆಂದೂ, ಬಹುಶಃ ಈತನಿಗೂ ಸಹಾ ಅದೇ ಕಾಯಿಲೆ ಉಂಟಾಗಿ ಬೆಳಗಾಗುವ ಮುನ್ನ ಸಾಯಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಸಿಡುಬಿನಿಂದ ಸತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ ನಿಜವಾಗಿ ಬೆಳಗಾಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಆ ಕೈದಿಯು ತೀರಿಕೊಂಡನು. ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಪಟ್ಟಿಕಟ್ಟಿ, ಆತನ ತೋಳುಗಳನ್ನು ತೆಳುವಾದ ಪರದೆಯ ಮೂಲಕ ತೂರಿಸಲಾಯಿತು. ಅಂದರೆ ನಾಡಿಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಗಾಯಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಸುರಿಯುವ ರಕ್ತದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾತ ಸಾಯಬಹುದೆಂದು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಆತನು ವಿಜ್ಞಾನದ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ರಕ್ತಸ್ರಾವದಿಂದ ಸಾಯಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲಾಯಿತು. ಆತನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಪರಿಚಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ ರಕ್ತ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಬಿಸಿರಕ್ತವು ಆತನ ಧಮನಿಯಮೂಲಕ ಹೊರಹರಿಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುವಂತೆ ನೀರನ್ನು ಹರಿಸುವ ಮತ್ತು ಅದು ಒಂದು ಪಾತ್ರೆಗೆ ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕೂವ ಶಬ್ಧವನ್ನು ಆತನು ಕೇಳುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆತನು ಸಹಾ ಕೆಲವು ಘಂಟೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ತೀರಿಕೊಂಡನು. ಕಾನೂನು ಪಾಲಿಸುವ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಇಂಥಾಃ ಚಿಕಿತ್ಸಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ನೈತಿಕ ಬೆಂಬಲ ಸೂಚಿಸಲಾರರು. ಆದರೆ, ಇಬ್ಬರ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆದ ಈ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆ, ಮಾನವ ಕುಟುಂಬದ ಬಗ್ಗೆ ಕರ್ತನ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಸಹಾ ಇರುತ್ತವೆ ; ಮಾನವನು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ವಿಧೇಯತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದಲ್ಲಿ, ಆತನು ಮರಣದ ದಂಡನೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು ; ಹೀಗೆ ಉಳಿದವರಿಗೂ ಸಹಾ ದೈವೀಕ ನಿಮಯಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ದೊರಕದ ಕೆಲವು ಹಕ್ಕುಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಂದು ಜನಾಂಗವಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಪಾಪದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ತುತ್ತಾಗಿದ್ದೇವೆ (ರೋಮ ೫:೧೨ ನೋಡಿರಿ). ದೇವರು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ವಿವೇಕವನ್ನು ಈ ಅಪರಾಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಆಯ್ಕೆಗನುಸಾರ ತೋರಿಸಲು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಇದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಅಮಾಲೇಕ್ಯರು, ಹಿತ್ತೀಯರು ಮತ್ತು ಕಾನಾನ್ಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಇವರುಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಜ್ಞೆಹೊಂದಿದ್ದರು–ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ದೇವರ ಭವಿಷ್ಯದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯ ಸೂಚಕವಾಗಿದ್ದವರು ಮತ್ತು ಅವರ ಶತ್ರುಗಳು ಇಚ್ಛಾಪೂರ್ವಕ ಪಾಪಿಗಳ ಮತ್ತು ಭಷ್ಯಕಾಲದ ನೀತಿವಂತಿಕೆಯ ವೈರತ್ವದ ಸೂಚಕವಾಗಿದ್ದವರು. ನಾವು ಸೊದೋಮ್ ಗೋಮೋರ ಮತ್ತು ಯೆರಿಕೋ ಪಟ್ಟಣಗಳ ನಾಶನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಫಿಲಿಷ್ಟಿಯರು

ಸಹಸ್ರಾರು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ಉಡುಗಿಸಿದಾಗಲೂ ಮತ್ತು ಧೂಪವೇದಿಯ ಮೇಲೆ ಕೈಚಾಚಿ ಅದರ ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನೂ, ದೇವರ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಭಗ್ನಪಡಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದ ಉಜ್ಜೀಯನನ್ನು ಬಡಿದಾಗಲೂ ಇದೇ ನಿಯಮವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ.

ಕರ್ತನು ಫರೋಹನನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಚೊಚ್ಚಲು ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಮರಿಗಳ ಮರಣ ವನ್ನೊಳಗೊಂಡಂತೆ ಐಗುಪ್ತದ ಮೇಲೆರಗಿ ಬಂದ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಆಪತ್ತುಗಳು ಮತ್ತು ಐಗುಪ್ತರ ದಂಡು ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಣಿಗಿಹೋದದ್ದು ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅವೆ. ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ಭಾಗವಾಗಿ ಐಗುಪ್ತರು ಮರಣಾಪರಾಧಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅನ್ಯಾಯವು ಇಲ್ಲದಂತೆ ದೇವರ ಘನತೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹಬ್ಬಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಆದರ್ಶಭೂತ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ವಿಮೋಚಿಸುವ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸ ಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಬೇರೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಅಬ್ರಹಾಮ, ಮೋಶೆ ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು ವಿಫುಲವಾದ ಅಪರಾಧಿಗಳಿಗೆ ದಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಮೂಲಕ ತಾನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗತಿಗಳು ಹತ್ತಿರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ, ಇದು ಯಾವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ಅಬ್ರಹಾಮ, ಮೋಶೆ, ಫರೋಹ ಮತ್ತಿತರರನ್ನು ಮರಣ ದಂಡನೆಯ ಪಾಲಿನಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಕೆಲಸವು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ವಿಮೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿದೆ.

ದೇವರು ತನ್ನ ಅಪರಾಧಿ ಜೀವಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಚಕ್ರಾಧಿಪತಿಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದನೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಆತನು ಕೆಲವರು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯ ಅನುಭವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಆತನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಅಪೋಸ್ತಲನು ಹೇಳುವಂತೆ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈ ಸಂಗತಿಯ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಕಥೆಗಳಾಗಿದ್ದು ಧರ್ಮಯುಗದಲ್ಲಿನ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆಯ್ಕೆಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧತೆಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಈ ಯಾವುದೇ ಆಯ್ಕೆಯ ಸಂಧರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ದೇವರು ಬಲವಂತ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನೂ ನಾವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ, ಎಂದಾದರೂ ಮಾನವ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಬಲವಂತ ಮಾಡುವುದು ದೇವರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ತೃಪ್ತಿ ನಮಗುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅಬ್ರಹಾಮ, ಇಸಾಕ, ಯಾಕೋಬ ಮತ್ತು ಮೋಶೆ ಇವರುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಮಾದರಿ ಅಥವಾ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ದೇವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟನೆಗನುಸಾರವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೂ ಅವರು ಬೇರೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಬಲವಂತಿಕೆಯೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರನ್ನು, ವಿರೋಧ ತತ್ವಗಳುಳ್ಳವರನ್ನು ಅಂದರೆ ಇಷ್ಮಾಯೇಲ್, ಏಸಾವ, ಕಾನಾನ್ಯರು, ಸೊದೋಮ್ಯರು, ಐಗುಪ್ತರು ಮುಂತದವರನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡುವಾಗ ದೇವರು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಧೋರಣೆಯುಳ್ಳವರನ್ನಷ್ಟೇ ಆಯ್ದುಕೊಂಡನು. ನಾವಿಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳ ಬಯಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ದೇವರು ಅಬ್ರಹಾಮ, ಇಸಾಕ ಮತ್ತು ಮೋಶೆ ಮುಂತಾದವರಿಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಕೆಡುಕನ್ನು, ಕೇಡಿನ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸದವರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಯಾವ ಒತ್ತಾಯ ವನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ದೇವರು ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾದ ವರ್ಗದವರೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಒಲವಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದನು.

ದೇವರು ಫರೋಹನಿಗೆ "ಇದೇ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳುವಾಗ ನಾವು ದೇವರು ಫರೋಹನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಗುಣವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು, ಅಂದರೆ ಆತನು ಫರೋಹನನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ದುಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲೆಂದೇ ಉಳಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಲಾಗದು. ಐಗುಪ್ತದ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಇರುವ ಅನೇಕ ವಾರಸುದಾರರಲ್ಲಿ, ಅವರ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಮಧ್ಯ

ಬರುವ ರಾಜ ಕುಟುಂಬದ ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮರಣದ ಮೂಲಕ ದೇವರು ಈ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಫರೋಹನು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಏರುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಯಾಕೆಂದರೆ, **ಆತನಲ್ಲಿ ಅಂಥಃ ಮೊಂಡ ಬುದ್ಧಿ ಇದ್ದು** ದೇವರೊಡನೆ ಮತ್ತು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರೊಡನೆ ಆತನು ಮಾಡಿದ ಹೋರಾಟವು ಎಲ್ಲಾ ಉಪದ್ರವಗಳನ್ನು ಬರಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು. ದೇವರು ಇದನ್ನು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಒಳಿತಿನ ಗುರುತಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಈ ಉಪದ್ರವಗಳು ಈ ಧರ್ಮಯುಗದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಲಿರುವ ಉಪದ್ರವಗಳ – ಮೊದಲನೆಯ ಮೂರು ಮತ್ತು **ಕಡೆಯ ಏಳು ಉಪದ್ರವಗಳು** (ಪ್ರಕಟನೆ ೧೫ : ೧ ನೋಡಿರಿ) – ಪೂರ್ವಭಾಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಪೂರ್ವೋದ್ಧೇಶವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿತ್ತು.

ಈ ಫರೋಹ ದೃಷ್ಟಾಂತದ ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾದ ಲಕ್ಷಣವು ಅಂದರೆ **"ಕರ್ತನು ಫರೋಹನ ಹೃದಯವನ್ನು ಕಠಿಣ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಆತನು ಆ ಜನರನ್ನು ಹೋಗಗೊಡಿಸಲಿಲ್ಲ"** ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಹಲವರಿಗೆ ಗಲಿಬಿಲಿ ಯುಂಟುಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ಇದು ನಾವು ಈಗ ತಾನೇ ಹೇಳಿದ 'ದೇವರು ಮನುಷ್ಯನ ಚಿತ್ತದ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ನಾವು ನಂಬುವುದೇನೆಂದರೆ, ದೇವರು ಯಾವ ರೀತಿಯನ್ನು ಫರೋಹನ ಹೃದಯವನ್ನು ಕಠಿಣ ಪಡಿಸಿದನು – ಫರೋಹನು ಹೆಚ್ಚು ಮೊಂಡನಾಗುವಂತೆ ದೇವರು ಯಾವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿದನು ಎಂದು ನಾವು ನೆನಪು ಮಾಡುವಾಗ ಈ ಕೊರತೆಯು ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ದೇವರ **ಒಳ್ಳೆಯತನವೇ –** ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ವಿಮೋಚನೆಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳ ಕೇಳುವ ದೇವರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸುವನೆಂಬ ಆತನ ವಾಗ್ದಾನದ ನೆರವೇರಿಕೆ –ದೇವರ ಕರುಣೆ ಇವುಗಳು ಫರೋಹನನ್ನು ಕಠಿಣಗೊಳಿಸಿತು. ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ಹೋಗಗೊಡಿಸುವ ತನಕ ದೇವರು ಮೊದಲನೆಯ ಉಪದ್ರವ ಅಥವಾ ಪೀಡನೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದರೆ ಆ ಒಂದೇ ಉಪದ್ರವವು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ, ದೇವರು ಆ ಜನರನ್ನು ಒಂದು ಉಪದ್ರವಗಳಿಂದ ಪಾರುಮಾಡುವಾಗ ಫರೋಹನು ಇನ್ನು ಮುಗಿಯಿತು, ಹೆಚ್ಚಿನದೇನೂ ಬರಲಾರದು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಹಂತ ಹಂತವಾದ ದೇವರ ಕರುಣೆಯು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾದ ಹಗೆಯುಳ್ಳವನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಫರೋಹನ ಚಿತ್ತದ ಮುಕ್ತತೆಯು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸೂಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಕೇಡಿನೊಂದಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. "ಆತನ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿವೆ". ದೇವರ ಒಳ್ಳೆಯತನವು ಮಾನವರನ್ನು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಕ್ಕೆ ನಡೆಸುವುದಾದರೂ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಸಮರ್ಪಕ ಸ್ಥಿಯಿಂದಾಗಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯ ಜನಾಂಗವು

ದೇವರು ಈ ಲೋಕದ ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರತಿರೂಪವಾಗುವಂತೆ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಜನರನ್ನಾಗಿ ಆಯ್ದುಕೊಂಡನು ಎಂಬುದನ್ನು ಸತ್ಯವೇದದ ಪರಿಚಿತಿಯಿರುವ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆಮೋಸ ೩ : ೨ ರಲ್ಲಿನ " **ಭೂಮಿಯ ಸಕಲಕುಲಗಳೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮಾತ್ರ ನನ್ನವರೆಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ"** ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯು ಈ ಅಂಶಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿದೆ. ಯೆಶಾಯನ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಮಿದ್ಯಾನರ ಅರಸನಾಗಿದ್ದ ಕೋರೇಷನಿಗೆ **"ನಾನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ಇಸ್ರಾಯೇಲಿಗಾಗಿ ಹೆಸರು ಹಿಡಿದು ನಿನ್ನನ್ನು**

ಕರೆದಿದ್ದೇನೆ" (೪೫:೪) ಎಂದು ಹೇಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ಸೆರೆಯಿಂದ ಬರಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುವ ಸತ್ಯಸಂಗತಿಯೇನೆಂದರೆ, ಒಂದು ನಮೂನೆಯಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಅನ್ವಯ ವಾಗುವಂತಾದ್ದು ಮತ್ತು ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಿರುವ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ರಹಸ್ಯಾರ್ಥವುಳ್ಳ ಬಾಬೇಲಿನವರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಇದು ನಮೂನೆಯ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು 'ಆಯ್ಕೆ'ಗೊಂಡವರೆಂಬ ಸತ್ಯವು ಇಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಪೋಸ್ತಲನು ತನ್ನ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಮತ್ತು ಖಚಿತವಾದ ವಾದದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಿಂದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರತ್ತ ದೇವರ ಕೃಪೆಯು ಹರಿದುಹೋದದನ್ನು ಗೌರವಿಸುವವನಾಗಿ (ರೋಮ ೯:೧೧ ನೋಡಿರಿ) ದೇವರ ಕೃಪೆಯು ಕೆಲವು ಸಮಯ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಮೇಲಿತ್ತು, ಯಾಕೆಂದರೆ ದೇವರ ಆಯ್ದಕೊಂಡ ನಮೂನೆಯವರು ಕರ್ತನು ಅವರನ್ನು ವಿಶೇಷ ಕೃಪಾಸ್ಥಳದಿಂದ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಯಾಕೋಬನನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಮತ್ತೊಂದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ಕರೆತರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆತನು ಮುಂತಿಳಿದಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮುಂತಿಳಿಸಿದ್ದನ್ನು ಅವರು ಸಹಿಸದಾದರು.

ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ದೇವರ ಕೃಪಾಪಾತ್ರ ಅಥವಾ ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡ ಜನಾಂಗವಾಗಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಬೇರೆಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗದವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಅಪೋಸ್ತಲನು ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಡು ವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವರಿಗೆ ವಾಗ್ದಾನಗಳು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತವೆ. ಅವರು ಜೀವವೃಕ್ಷದ ಕೊಂಬೆಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ದೇವರು ವಾಗ್ದಾನದ ಬೇರಿನೊಡನೆ ಸಾಮರಸ್ಯವಿಲ್ಲದ ಕೊಂಬೆಗೊಳೊಂದಿಗೆ, ಅಬ್ರಹಾಮ, ಇಸಾಕ ಮತ್ತು ಯಾಕೋಬ ಇವರುಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಂಶದವರಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ತನ್ನ ಕೃಪಾ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಡಿದುಹಾಕಿದ್ದಾನೆ. "ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ತಾನು ಬಯಸುವುದನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ; ಆದರೆ ಆಯ್ಕೆಯು (ಯೋಗ್ಯರ – ಯೋಹಾನ ೧ : ೧೨, ೧೩ ನೋಡಿರಿ) ಅದನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಉಳಿದವರು ಕುರುಡರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಡೀ ಜನಾಂಗವು ಮೂಲದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಆಯ್ದ ಕೃಪಾಶೀರ್ವಾದಗಳಿಗಾಗಿ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿದ್ದರೂ ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಮಯ ಬರುವಾಗ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರು ಮಾತ್ರವೇ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಾಗುವ ಸಮರ್ಪಕ ಹೃದಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತವರು ಮಾತ್ರವೇ ಆ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದವರಾಗಿದ್ದು ಯುಗದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ದಾಸರ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಮಗನ ಮನೆಯೆಂಬ ಹೆಚ್ಚಿನ ದೈವೇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲಿರುವರು. (ಇಬ್ರಿಯ ೩:೫ ಮತ್ತು ಯೋಹಾನ ೧:೧೨ ನೋಡಿರಿ). ಅಪೋಸ್ತಲನು ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಜನರಾದ ನಾವು ದೇವರು ಲಾಕ್ಷಣಿಕ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಿಗೆ ಮಾಡಿರುವ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ವಾಗ್ದಾನಗಳಿಗೆ " ಅಪರಿಚಿತರೂ, ಅನ್ಯರೂ, ಪರದೇಶಿಗಳೂ" ಆಗಿದ್ದು ಈಗ ದೇವರ ಕೃಪಾಶಯದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ, ಅಬ್ರಹಾಮನಂತೆಯೇ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ವಿಧೇಯತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನ **ಮದಲಗಿತ್ತಿ**ಯೆಂದು, ಅಬ್ರಹಾಮನ ನಿಜವಾದ ಸಂತಾನವೆಂಬ ಎಣಿಕೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದು, ದೇವರ ಮೂಲ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಾಗ್ದಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮುರಿದ ಕೊಂಬೆಗಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಮುರಿದ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಈ ಸುವಾರ್ತಾ ಯುಗದಲ್ಲಿ ವೈರಿಗಳೆಂದು ಎಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪರಂತು ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಅವರು ತಂದೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರೀಯರೆನಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವರು ವರಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಕ್ಕೂ ಜನರನ್ನು ಕರೆದದ್ದಕ್ಕೂ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುವವನಲ್ಲ (ರೋಮ ೨೮–೨೯ ನೋಡಿರಿ).

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಆಯ್ಕೆಯ ಕೆಲವು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಲ್ಲೇ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ. ತಾವು ದೇವರ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೃಪೆಹೊಂದಿದವರು, ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡ ಅದ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಎಂಬುದರ ನಿರಾಕರಣೆಯು ಎದುರು ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಅಬ್ರಹಾಮ, ಇಸಾಕ, ಯಾಕೋಬ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಗೆ

ನೀಡಿದ ವಾಗ್ದಾನಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ನೆರವೇರ ಬೇಕಾಗಿದ್ದು ಅವರುಗಳು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಯುಗದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಅಥವಾ "ರಾಜಕುಮಾರ"ರಂತೆ ಮೆರೆಯಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ನಿಸ್ಸಂಧೇಹವಾಗಿ ಇದು ಹೆಚ್ಚಾದ ಸ್ವಭಾವಿಕ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯವೆಸಗುತ್ತದೆ. ಅವರುಗಳು ಇಂದು ಪರಾಧೀನತೆ ಮತ್ತು ಅಂಧಕಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರುಗಳು ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಉಳಿದವರಿಗಿಂತ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ನಾಯಕರುಗಳ ಹೊಂದಿಕೆಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ ; ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಒಂದು ಜನಾಂಗವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗಗಳ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಧರ್ಮಯುದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. **" ದೇವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕರುಣೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ಧೇಶವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅವಿಧೇಯತೆಯೆಂಬ ದುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದ್ದಾನೆ"** (ರೋಮ ೧೧:೩೨).

ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿ

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಆಯ್ಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಗೂ ಪಡಕೊಂಡ ನಂತರ ನಾವೀಗ ನಮ್ಮ ವಸ್ತುವಿಷಯದ ಮುಖ್ಯವಾದ ಲಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಅಯ್ಕೆ ಎಂಬ ದೇವರ ಮಹಾ ಕಾರ್ಯದ ಪೂರ್ವಛಾಯೆಯ ಪ್ರತಿರೂಪವಾಗಿದ್ದರು ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಆಯ್ಕೆಯು ಆಯ್ಕೆಯಾಗದವರಿಗೆ ಯಾವ ಹಾನಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡದು ಎಂಬ ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ನಾವೀಗಾಗಲೇ ಕಂಡು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಇದು ಆಯ್ಕೆಗೊಳ್ಳದವರಿಗೆ ಸೂಕ್ತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಶೀರ್ವಾದ ವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನೀಡುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಾವು ನ್ಯಾಯವಾಗಲೀ, ಪ್ರೀತಿಯಾಗಲೀ ಇತರರಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸದ ವಿಶೇಷ ದಯೆಯನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ದಯಪಾಲಿಸುವಲ್ಲಿ ದಯೆಹೊಂದಿದವರು, ಕಡಿಮೆ ದಯೆಹೊಂದಿದವರಿಗಿಂತ ಇಲ್ಲವೇ ದಯೆಯನ್ನೇ ಹೊಂದದವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ ಆಶೀರ್ವಾದದ ನಾಲೆಗಳು ಎಂಬ ಉದ್ಧೇಶವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹಾ ಅವುಗಳು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿ ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೃಪೆ ಅಥವಾ ದಯೆ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವು ಇದೇ ಆಗಿದೆ : ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕರೆಯಲ್ಪಡದವರಿಗೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿನಿಂದ ಕೇಳುವುದು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇದು ನೀಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು 'ಕೃಪೆ' ಮತ್ತು 'ದಯೆ' ಎಂಬ ಈ ಶಬ್ಧಗಳು ಸುವಾರ್ತಾ ಯುಗದ ಆಯ್ದ ವರ್ಗದ ಬಗ್ಗೆ ದೇವರವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಪುನರುಚ್ಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. " ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ನೀವು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ" ಮುಂತಾದ ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳು ದೇವರಿಗೆ ಆದಾಮನ ಸಂತತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಮರಣದ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಮರಳಿ ಪಡೆಯುವ ಅಥವಾ ನಿತ್ಯಜೀವದ ಯಾವುದೇ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡುವ ಹಂಗು ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಆಳವಾದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಾಗಿವೆ ; ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತನ್ನ ಯಾವುದೇ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ ದೇವರಿಗೆ ಅವರನ್ನು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಮಹಾ ಕರೆ ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ಹಂಗೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮಹಾ ದಯೆ – "ಕೃಪೆಯಿಂದ ಕೃಪೆಗೆ" ಅಥವಾ ದಯೆಗೆ ದಯೆಯನ್ನು ಕೂಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಅಲೋಚನೆಯು ಯಾರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು.

ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೇತ್ರನು ನಾವು ಒದು ವರ್ಗದವರಾಗಿದ್ದು ತಂದೆ ದೇವರ ಭವಿಷದ್ ಜ್ಞಾನಕ್ಕನುಸಾರ ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡಿದ್ದೇವೆಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನೀಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಈ ಪ್ರಕಟನೆಯೊಂದಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೂ ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ "ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯ ರಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಯೆಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ರಕ್ತದಿಂದ ಪ್ರೋಕ್ಷಿತರಾಗುವುದಕ್ಕೂ . . . . " (೧ ಪೇತ್ರ ೧:೨) ಎಂದು ಮುಂದು ವರೆಸುತ್ತಾನೆ. ದೇವರು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಗವಾಗಿ ಮುಂತಿಳಿದಿದ್ದನು – ಮತ್ತು ಆತನು ಯೇಸು

ಕ್ರಿಸ್ತನ ರಕ್ತದ ಮೂಲಕ ಅವರನ್ನು **ವಿಶ್ವಾಸದ ಮೂಲಕ ನೀತಿವಂತರೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದನ್ನು** ಸಹಾ ಮುಂತಿಳಿದಿದ್ದನು – ಈ ವರ್ಗದ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನರು ವಿಧೇಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ಮೂಲಕ ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಸಹಾ ಇದು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಸಭೆಯ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಹೊರತಾಗಿ ಆಯ್ದವರ್ಗದ **ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ** ಬಗ್ಗೆ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮುಂತಿಳಿವಿಕೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯೇಸುವು ತನ್ನ ಆಯ್ಕೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ದೇವರು ಮುಂತಿಳಿದಿದ್ದನು. ಇದರಿಂದ ನಾವು ಆಯ್ದ ವರ್ಗದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ದೇವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಮಿತಿಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯ ಬಾರದು. ಆದರೆ ಈ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಅಧಿಕಾರ ಏನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾನೆಯೇ ಹೊರತು ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವ ತನ್ನ ಉದ್ಧೇಶವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಈ ಲೋಕದ ವಿಮೋಚಕನೆಂದು ಆತನನ್ನು ಅವನು ಪ್ರತಿಷ್ಟೆಗೊಳಿಸಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ದೊರೆಯುವ ಬಹುಮಾನವೆಂದರೆ ಪ್ರಥಮ ಸದಸ್ಯ – ಶಿರಸ್ಸು, ಕರ್ತ, ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರಮುಖ ಎಂಬಿವುಗಳು. ಕೆಲವು ನಿರ್ಧಿಷ್ಟ ಸಂಖ್ಯೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾಗಿ ಆತನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆತನ ಜೊತೆ ವಾರಸುದಾರರುಗಳಾಗಿ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನೂ ಸಹಾ ಆತನು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡವರ ಖಚಿತವಾದ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಪ್ರಕಟನೆ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ನಮೂದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ (ಪ್ರಕ ೭:೪, ೧೪:೧ ನೋಡಿರಿ) ಎಂದು ನಂಬಲು ನಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಅದೆಂದರೆ **ಒಂದು ಲಕ್ಷ ನಾಲ್ವತ್ತು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ** ಜನರಿಂದ ವಿಮೋಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು.

ಲೋಕದ ಅಸ್ತಿವಾರವು ಹಾಕುವ ಮೊದಲೇ ಅಂಥಾಃ ಸಮೂಹವೊಂದು ಆಯ್ಕೆಯಾಗ ಬೇಕೆಂಬ ಆಯ್ಕೆ ಅಥವಾ ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆಯುಂಟಾಗಿತ್ತು. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಸೈನ್ಯದ ಕೆಲವು ಸೈನಿಕ ತಂಡವನ್ನು " ರಾಜನ ಸ್ವಂತ"ದವರೆಂದು ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆ ಮಾಡುವರೆಂದು ನಾವು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾದ ಎತ್ತರ ಮತ್ತು ತೂಕವುಳ್ಳ ಬಲಾಡ್ಯರು ಮಾತ್ರವೇ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವನ್ನು ಮುಂಚಿತ ವಾಗಿಯೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗುಂಪಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಸಹಾ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸದಸ್ಯರು ಹುಟ್ಟುವ ಮುಂಚೆಯೇ ನಿಗಧಿಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ತಂಡದ ರಚನೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವ ದೈಹಿಕ ಸಮರ್ಥನೆ ಮತ್ತು ಸಂಖ್ಯೆಯವರನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ರಾಜ ಶಾಸನದನ್ವಯ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆ ಪಡಿಸಲಾಗುವುದು. ಅದರಂತೆ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ರಾಜ ಶಾಸನವು ಸಹಾ ದೇವರ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಗಧಿಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಅವರ ದೈಹಿಕ ಅರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸದೆ ನೈತಿಕ ಗುಣ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು, ಹೃದಯದ ವಿಶಾಲತೆಯನ್ನೂ ತಿಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ. " ರಾಜನ ಸ್ವಂತ"ದವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಪ್ರತಿಷ್ಟಿಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲದಿರುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತನಿಗೆ ಸಹಾ ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಆತನು ನಿಗಧಿ ಪಡಿಸಿದ ಅಳತೆ ಮತ್ತು ಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಸೇರಲ್ಪಡಲಿರುವ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಪೂರ್ವ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನೆನಪುಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಒಂದು ಪರಿಚ್ಛೇದದಲ್ಲಿ "ಆತನು ಯಾರನ್ನು ಮೊದಲು ತಿಳುಕೊಂಡನೋ ಅವರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದನು" ಎಂಬ ಮಾತು ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ದೇವ ಜನರು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಮತ್ರವೇ ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಅದರ ನಿಕಟ ಸಾರಾಂಶದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಕೂಡದು. ನಾವು ಬರೆದಿರುವ ಆ ಪರಿಚ್ಛೇದದ ಶೇಷಭಾಗದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಓದಿದಾಗ ಇಡೀ ಸಂಗತಿಯು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ – **"ಆತನು ಯಾರನ್ನು ತನ್ನವರೆಂದು ಮೊದಲು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನೋ ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಮಗನ ಸಾರೂಪ್ಯವುಳ್ಳವರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ನೇಮಿಸಿದನು "** (ರೋಮ ೦೮: ೨೯). ಆಂದರೆ, ಆತನೇ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹಿರಿಯನಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಉಳಿದವರು ಆತನ ಸಾರೂಪ್ಯದಲ್ಲಿರ ಬೇಕು ಎಂದು.

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿನ ಆಯ್ಕೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾಗಿದ್ದವರು ಇಂಥಾಃ ಪೂರ್ವ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಈ ಪರಿಚ್ಛೇದವನ್ನು – ಆತನು ಯಾರನ್ನು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದಿದ್ದನೋ ಅವರನ್ನು ನಿತ್ಯವಾದ ನರಕದ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗುವಂತೆ ಮತ್ತು ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು ಎಂದು ಓದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾಃ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಸತ್ಯವೇದದ ಬಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿವೇಚನಾಪೂರ್ವಕವಾದ ಮತ್ತು ಸಮಂಜಸವಾದ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಎಷ್ಟೋ ವ್ಯತ್ಯಾಸವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೆ?. ದೇವರು ಆತನು ಪಡೆದ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನು ಮಾತ್ರವೇ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಶಿರಸ್ಸಾಗಬೇಕೆಂದು ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದನು ಮತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕರೆಯುವ ಬಹಳ ಮುಂಚೆಯೇ ತನ್ನ ಮಗನ ಸ್ವಾರೂಪ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯದ ಯಾರೂ ಆ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗ ಬಾರದೆಂದೂ ಆತನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದನು. ಆಯ್ಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸುಂದರ, ಎಷ್ಟೊಂದು ವಿವೇಚನಪೂರ್ವಕ !. ಇಂಥಾಃ ಆಯ್ಕೆಯ ವಿವೇಕ, ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮಟ್ಟದ ಗುಣಲಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಈ ಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ ಕುಟುಂಬಗಳ ಆಶಿರ್ವಾದದಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರರುವಂತೆ ದೇವರು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿರುವ ಮಹಾ ಕಾರ್ಯ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ?

“ ಆತನ ಸಂಕಲ್ಪದ ಮೇರೆಗೆ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವರು” (ರೋಮ ೮:೨೮–೩೦)

ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಮಾಡುವಾಗ ನಾವು ಅಪೋಸ್ತಲನ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ತರ್ಕಬದ್ಧವಾದ ಉದ್ಧೇಶಗಳನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಅನುಸರಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದೇನೂ ಮಾಡಲಾರೆವು. ಇದರ ಹಿಂದಿನ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ (೨೨,೨೩) ನಾವು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕರೆಯುವ ದೇವರ ಉದ್ಧೇಶವು ಆಶಿರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಇತರರಿಗೆ ಅಂದರೆ, ಒಟ್ಟಾಗಿ ನೋವಿನಿಂದ ನರಳುವ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು, ಈ ಆಯ್ದ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾಗಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಈ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಹಂಚುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ (೨೧ ಮತ್ತು ೨೨ನೇ ವಚನಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ). ದೇವರು ತನ್ನ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅನುಕೂಲಕರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಅಪೋಸ್ತಲನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈಗಿನ ನಿರಾಶೆಗಳಿಗೆ, ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ, ಪೀಡನೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಪಂಚದ, ಶಾರೀರಕವಾದ ಮತ್ತು ವೈರಿಯ ವಿರೋಧಗಳಿಗೆ ಇದುವೇ ಅರ್ಥ. ನೀತಿಯ ಶಾಂತಿಕರ ಫಲಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಅನುಭವಗಳು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಂಡಿವೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇವು ನಾವು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಮತ್ತು ನಾವು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ತವಕಮಡುವ ಮಹಿಮೆಯ ನಿತ್ಯವಾದ ಭಾರವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸುವಂತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯವೆಸಗುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವರ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅನುಕೂಲಕವಾಗಿ ಕಾರ್ಯವೆಸಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅಪೊಸ್ತಲನು ದೇವರು ನಮಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ಸಹೋದರನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ಕರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚಿಸಬಾರದು. ಯಾರೂ ಆತನನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಲಾರರು. ಆತನ ಹೆಜ್ಜೆಜಾಡನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ನಾವು ಆತನ ಮಹಿಮೆಯ ಪಾಲುದಾರರಾಗಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಹೋದರರುಗಳಾದ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರರಾಗಬೇಕಾದರೆ ಹಿರಿಯ ಸಹೋದರನ ಸ್ವರೂಪಿಗಳಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ಪೂರ್ವನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿರುವ

ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು ಬೇರೆಲ್ಲಿಯೂ ತೊರದೆ ಆ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದಿರುವ ಮಾನವ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ನಿರಾಶರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಪೂರ್ವಜರಿಂದ ನಾವುಗಳು ಪಡೆದಿರುವ ಮತ್ತು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲಾಗದ ಶಾರೀರಕ ಬಲಹೀನತೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ವಿಮೋಚಕನ ತ್ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗಿವೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಕರ್ತನು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಆತನ ಮಗನ ಸ್ವರೂಪ್ಯವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ನಾವು ವಿಫಲರಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ, ಉದ್ಧೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಆತನ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ ಆತನು ತನ್ನ ಪೂರ್ವ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಚಿತ್ತವನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯ ವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ದೈಹಿಕ ನಿಯಂತ್ರದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುವ ಉದ್ಧೇಶಪೂರ್ವಕವಲ್ಲದ ನಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಅಪಾರವಾದ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಮರೆಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ವರ್ಗದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ ಅಪೋಸ್ತಲನು **" ಯಾರನ್ನು ಮೊದಲೇ ನೇಮಿಸಿದನೋ ಅವರನ್ನು ಕರೆದನು; ಯಾರನ್ನು ಕರೆದನೋ ಅವರನ್ನು ನೀತಿವಂತರೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದನು; ಯಾರನ್ನು ನೀತಿವಂತರೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದನೋ ಅವರನ್ನು ಮಹಿಮಾಪದವಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದನು"** (ವಚನ: ೩೦) ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಈ ವಾಕ್ಯವೃಂದವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಓದುಗರು ಅಪೋಸ್ತಲನು ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ರೈಸ್ತ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ನಾವು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮಗೆ ವಿವೇಕ, ನೀತಿನಿರ್ಣಯ ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಉಚಿಟುಮಾಡಿದನೆಂದು ನೋಡಿದೆವು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಅಪೋಸ್ತಲನು ವಿರುದ್ಧ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತೊಂದು ತುದಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಆತನು ಸಭೆಯನ್ನು ಅದರ ಶಿರಸ್ಸಾಗಿರುವ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ದೇವರಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಂಡದ್ದೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆ – ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡದ್ದು. ಆತನು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಸಭೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು **ಹಿಮ್ಮುಖ**ವಾಗಿ ಹುಡುಕುತ್ತಾನೆ. ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವರೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಮಹಿಮೆಯ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ತಲುಪಲಾರರೆಂದು ಮತ್ತು **ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ**ವರೆಲ್ಲರೂ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ **ನೀತಿನಿರ್ಣಯ** ಹೊಂದಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಆತನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ದೇವರು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಜಯಮಾಲೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಓಟಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ನೀತಿನಿರ್ಣಯಹೊಂದಿದವರು ಅದನ್ನು ಹೊಂದುವ ಮೊದಲು ಗೌರವಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿರಬೇಕು (ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವಂತೆ ಮಹಿಮೆ ಹೊಂದಿರುವುದಲ್ಲ) – ಆತನ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗವೂ, ಸತ್ಯವೂ, ಜೀವವೂ ಆಗಿರುವ ಆತನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಗನ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿರುವ ಗೌರವ.

ಅನೇಕರು ಊಹಿಸಿರುವಂತೆ, ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಕೃಪೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳುವುದೇ ಗೌರವಕ್ಕಿಂಥಾಃ ಹೆಚ್ಚಿನದು. ಧರ್ಮಯುಗದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿರುವ ರಕ್ಷಣೆಯು ದೇವರ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿರುವಂತೆ ದೇವರ ಕೃಪೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲೋಕದವರಿಗಿಂತ ಮುಂಚಿತವಾದ ಸಂಧಾನದ ಅವಕಾಶವು ಸಹಾ ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಗೌರವವಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗೌರವಹೊಂದಿದವರಾಗಿ, ವಿಶ್ವಾಸದ ಮೂಲಕ ನೀತಿನಿರ್ಣಯ ಎಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕರೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯವುಳ್ಳ ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವಕ್ಕೆ ನಡೆಸುವ **ಎರಡನೆಯ** ಹಂತವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಪುನಃ 'ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾರಗೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ'ಗೆ ಮತ್ತು ಬಹುವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡ ನೂತನಸೃಷ್ಟಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಲು ನಮ್ಮನ್ನು ನಡೆಸುವುದಾಗಿದೆ

ದೇವರು ನಮ್ಮೊಂದಿಗಿದ್ದರೆ

ಈ ಆಯ್ಕೆಯ ಪರಿಗಣನೆಯ ಅನುಸರಣೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಾ ಅಪೋಸ್ತಲನು ಆತನ ಬಾಷೆಯನ್ನು ಭಾವಾರ್ಥಗೊಳಿಸುತ್ತಾ "ಸಹೋದರರೇ, ದೇವರು ನಮಗೋಸ್ಕರ ಅದ್ಭುತವಾದ ಒಂದು ಮಹಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವುದು ನಮಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲವೋ? ಈ ಯೋಜನೆಯ ಸಹಕಾರದ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವರ್ಗದ ಆಯ್ಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ನಂತರ ಆತನು ಈ ಪರಲೋಕದ ಕರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಕರೆಯುವಿಕೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಗೊಳಿಸುವಂತೆ ನಮಗೆ ದಯೆತೋರಿಸಿ ಅದರ ನಿಯಮ ಶರತ್ತುಗಳನ್ನು ಬಯಲುಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು ನಮಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೋ? ಇದರ ಅರ್ಥ **ದೇವರು ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಇದ್ದಾನೆ.** ನಾವು ಈ ಆಯ್ದವರ್ಗದವರಾಗಬೇಕೆಂದು ಆತನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆತನ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ದೇವರು ನಮ್ಮೊಂದಿಗಿದ್ದರೂ, ಸೈತಾನನು, ಪಾಪ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಜರಿಂದ ಹರಿದುಬಂದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಬಲಹೀನತೆಗಳು ಇವುಗಳಲ್ಲೆವೂ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧವಾಗಿದ್ದು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಂಧಿಸಿವೆ ಮತ್ತು ಅಡಚಣೆ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿವೆಯೆಂದು ನಾವು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಭಾವಿಸುತ್ತೇವಲ್ಲವೋ? ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ದೇವರು ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಇರುವುದಾದಲ್ಲಿ ಈ ಯಾವುದೇ ವಿರೋಧಗಳೂ ನಮಗೆ ಭಯವನ್ನಾಗಲೀ, ಕಳವಳವನ್ನಾಗಲೀ ಉಂಟುಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡೋಣ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನು ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ನಡೆಸುಕೊಂಡು ಹೋಗ ಬಲ್ಲಾತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ಪಾಪಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮನ್ನು ವಿಮೋಚಿಸಿ ಆತನು ತೋರಿಸಿದ ಕೃಪೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ನೆನಪುಮಾಡೋಣ. ನಾವು ಪಾಪಿಗಳಗಿದ್ದಾಗಲೇ ಆತನು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವುದಾದಲ್ಲಿ, ಈಗ ನಾವು ಅತನ ಮಕ್ಕಳಾಗಿರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಆತನು ನಮಗೆ ಮಾಡಬಲ್ಲಾತನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ನಾವು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡೋಣ. ನಾವೀಗ ಆತನ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ, ನಾವು ಆತನ ಮಗನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದೇವೆ, ನಾವು ಆತನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿರಿಸಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಅರ್ಹತೆಯ ಮೂಲಕ ನೀತಿವಂತರೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ – ನಾವೀಗ ದೈವೀಕ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಆತನ ಕರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಅಲ್ಪವಾದವುಗಳನ್ನು ಆತನ ಬಲಿಪೀಠದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದೇವೆ – ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ದೇವರು ನಮಗೆ ದಯಪಾಲಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಈಗ ನಮಗಾಗಿ ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ದೇವರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೃಪೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ನಮಗಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ಆತನ ಮಗನನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆತನು ಕೊಡುವುದನ್ನು ಅಲೋಚಿಸಲೂ ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗದವನು ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಐಹಿಕತೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಕೊಳ್ಳುವ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನವು ಎಷ್ಟೇ ಬಲಹೀನವೂ, ಅಸಮರ್ಪಕವೂ ಆಗಿದ್ದರೂ ಸಹಾ ನಾವು ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ, ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ವಿಧೇಯತೆಯಲ್ಲಿ ಆತನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಉನ್ನತವಾದ ಆತ್ಮೀಕ ಒಳತಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನಮಗೆ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಗವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುವ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳು ನೆರವೇರುವಂತೆ ಆತನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ನಾವು ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ದೇವರು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ನಮಗೆ ದಯಪಾಲಿಸುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ತನ್ಮೂಲಕ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ತನ್ನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೆರೆಯಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾದ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಅಗತ್ಯತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಆತನಲ್ಲಿ ದೇವರು ಎಲ್ಲವುಗಳನ್ನೂ ಉಚಿತವಾಗಿ ನಮಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ದೇವರಿದ್ದರೂ ಸಹಾ ಧರ್ಮ ನಿಯಮಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ದೋಷಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತವೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಸಲಹೆ ಮಾಡಬಹುದೋ? ದೇವರು ತಾನೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಧರ್ಮ ನಿಯಮಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಖಂಡಿಸಿದವನೆಂದು ನಾವು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಬೇಕು ; ಒಬ್ಬ ಮಹಾ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯಾಗಿ ಖಂಡಿಸಿದ ಅದೇ ದೇವರು ಈಗ ನಮಗೆ

ನೀತಿನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಾರಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ – ಧರ್ಮನಿಯಮಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸದೇ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಆತನು ತನ್ನ ಕೃಪೆಯ ಮೂಲಕ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಮರ್ಥಿಸಿದ ದೇವರ ಆಯ್ಕೆಯ ಈ ಸತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರು ಆಪಾದಿಸಿಯಾರು? ನಮ್ಮ ಉದ್ಧೇಶರಹಿತ ಬಲಹೀನತೆಗಳಿಗಾಗಿ, ಕೊರತೆಗಳಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾರು ಖಂಡಿಸಿಯಾರು? ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತೇವೆ – ನಮಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ತೆತ್ತ ಕ್ರಿಸ್ತನು ; ಹೌದು ಆತನು ಪುನರುತ್ಥಾನಗೊಂಡಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಏರಿಹೋಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಮರೆಮಾಡುವಂತೆ ಆತನು ನಮ್ಮಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ತನ್ನ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿದ್ದಾನೆ (ರೋಮ ೮: ೩೪).

ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ದೇವರ ನಡುವಣ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಧ್ಯೆ ಏನಾದರೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ದೇವರ ಪ್ರಿತಿಯಿಂದ ಅಥವಾ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದ, ಆತನ ಪ್ರಿತಿ ಮತ್ತು ಕರುಣೆಗಳಿಂದ ಅಗಲಿಸಬಹುದೆಂಬ ಒತ್ತಡವು ಇನ್ನೂ ಇದ್ದೇ ಇದೆ ; ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಾಗೆಯೇ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯವೆಂಬ ಹಡಗಿನ ಚೂರಾಗಿ ಉಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೋ? ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇವೆ ; ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕವಾದ ಪ್ರೀತಿಯುಂಟು. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಆತನು ನಮ್ಮನ್ನು ವಿಮೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆತನ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಹರಗಳೂ ಪ್ರೀತಿಭರಿತವಾಗಿದ್ದು ನಮ್ಮನ್ನು ಅದರಿಂದ ಅಗಲಿಸುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನಾವೆಂದಿಗೂ ನೀಡ ಬಾರದು. ಸಂಕಟಗಳು ಬಂದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ನೆರವು ನೀಡುವ ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಅವು ನಮ್ಮನ್ನು ನಡೆಸುವ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ದುರವಸ್ಥೆ ಅಥವಾ ಕಿರುಕಳ ಅಥವಾ ಬರಗಾಲ ಅಥವಾ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಗಂಡಾಂತರಗಳು ನಮಗೆ ಎರಗಿ ಬಂದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಹೆದರಿಕೊಂಡು ನಾವು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತೊರೆದುಬಿಡಬೇಕೋ? ಆತನ ಹೆಸರನ್ನು ಮತ್ತು ಉದ್ಧೇಸಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದು ಆತನ ಹೆಜ್ಜೆಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯದೇ ಇರಬೇಕೋ? ಇಲ್ಲ, ಈ ಅನುಭವಗಳ ಮೂಲಕವೇ ನಾವು ಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯ. ನಾವು ಜಯಗಳಿಸಲು ಏನೂ ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ, ಮಾರ್ಗವೆಲ್ಲಾ ಸುಲಲಿತವಾಗಿದ್ದು ಯಾವುದೇ ಅಹಿತಕರವಾದ ಅಡ್ಡಿಗಳು ಇಲ್ಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗುವುದಾದರು ಹೇಗೆ? ನಮ್ಮನ್ನು ದೇವರ ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ನಾವು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆತನ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ದಯೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಲು ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ಈಗ ಆತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ಅದರಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ಆತನ ಚಿತ್ತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಆತನು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಇಂತಾದರೂ ಆತನು ನಮ್ಮ ಚಿತ್ತಗಳಲ್ಲಿ ತೂರಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮನಗಂಡಿದ್ದೇನೆ, ನನಗೆ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ, ನಾವು ಮರಣದ ಭೀತಿಯಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಜೀವದ ಮೇಲಿನ ಆಶೆಯಾಗಲೀ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಆಗಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಗಲಿಸಲು ನಾವು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ದೃಢನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಘ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಅಥವಾ ಮುಂದೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಡ ಬಹುದಾದ ದೇವರ ಬೇರೆ ಯಾವ ಜೀವಿಯಾಗಲೀ, ದೇವದೂತರುಗಳಾಗಲೀ, ಮುಖ್ಯಸ್ಥರುಗಳಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಶಕ್ತಿಗಳಾಗಲೀ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ದೇವರ ದಯೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಅಥವಾ ಬದಿಗೆ ಸರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ವಿಜಯಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದೇವೆ – ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವನ ಮೂಲಕ ನಾವು ದೇವರ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

ನಮ್ಮ ಕರೆ ಮತ್ತು ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು

"ಆದದರಿಂದ ಸಹೋದರರೇ, ದೇವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದದ್ದನ್ನೂ ಆದುಕೊಂಡದ್ದನ್ನೂ ಧೃಢಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಪ್ರಯಾಸಪಡಿರಿ. ಹೀಗೆ ನೀವು ಮಾಡಿದರೆ ಎಂದಿಗೂ ಎಡಹುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನೂ ರಕ್ಷಕನೂ ಆಗಿರುವ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಿತ್ಯರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಹಾಗೆ ದೇವರು ನಿಮಗೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವನು"

(೨ ಪೇತ್ರ : ೧:೧೦,೧೧-)

ಈ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಹಂತಗಳು ದೇವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ : (೧) ಅಂಥಾಃ ಒಂದು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವ ನಿರ್ಧಾರ (೨) ಅಗತ್ಯವಾದ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಕರೆ. (೩) ಕರೆಯ ಅನುಸರಣೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಆಹ್ವಾನಿತರು ಶರತ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದವರು ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು (೧) ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧತೆಗಳೂ, ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳೂ ಅವರಿಗಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ಈ ಕರೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣವಾದ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. (೨) ಅವರು ತಮ್ಮ ಕರೆಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರಂತೆ ತಮ್ಮ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವಂತವರಾಗಿರಾಗಿರಬೇಕು. ಅವರು ಉತ್ಸಾಹದೊಡನೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಶರತ್ತುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತಿ–ಮಿತಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿರ ಬೇಕು.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ಶರತ್ತುಗಳೂ, ಇತಿ ಮಿತಿಗಳು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಗನಿಗೆ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಪ್ರೀತಿ ಭರಿತ ಇಷ್ಟದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವೀಗಾಗಲೇ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಈ ಇಷ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾಗಿ ನಾವು ವಿಶ್ಲೇಸುವಾಗ ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೇತ್ರನು ಹೇಳುವಂತೆ ನಾವು ಪವಿತ್ರವಾದ ಆತ್ಮನ ಫಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ದೇವರು ಪವಿತ್ರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡವರು ಆತ್ಮನನ್ನು, ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಆತನ ಪ್ರೀತಿಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ವಿರೋಧ ಇವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಅಪೊಸ್ತಲನು ಮೇಲಿನ ದೇವರ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಪವಿತ್ರ ಆತ್ಮನ ವಿವಿಧ ಮೂಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಆತನ ಸಮಗ್ರವಾದ ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು (ಪ್ರೀತಿಯ ಸಮಗ್ರತೆಯನ್ನು) ಆರಂಭದ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆವು ಎಂಬುದನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ, ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಗತಿಯ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅದುವೇ **ಗುರುತು** ಅಥವಾ ಮಟ್ಟವಾಗಿದೆ. ಪ್ರೀತಿಯೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರೀತಿಯ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳ ಭಾಗವಾದ ಇವೆಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ – ಸಾಧುತ್ವ, ಸೌಮ್ಯತೆ, ಸಹೋದರ ಸೌಜನ್ಯ, ದೈವತ್ವ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರೀತಿಯ ಮೂಲವಸ್ತುಗಳಾಗಿವೆ.

ದೇವರ ಆತ್ಮನ ಈ ಫಲಗಳಿಗೆ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ಅರ್ಥವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಬಹುದೆಂದು ಒಬ್ಬರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವನ್ನು ನಾವು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ :–

(೧) ಹರ್ಷ – ಪ್ರೀತಿಯ ಸಂಭ್ರಮ
(೨) ಶಾಂತಿ – ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿರಮಿಸು
(೩) ದೀರ್ಘ ಸಹನೆ – ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ
(೪) ಸಭ್ಯತೆ – ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಪ್ರೀತಿ
(೫) ಒಳ್ಳೆಯತನ – ಪ್ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ
(೬) ವಿಶ್ವಾಸ – ಜೀವನವೆಂಬ ರಣಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ

(೭) ಸೌಮ್ಯತೆ   ತಾಳ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ
(೮) ಸಂಯಮದಲ್ಲಿ ಮಿತಾಚಾರ –   ತರಬೇತಿಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರೀತಿ

ನಾವು ಓಟದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರುವಾಗ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೇಕೆಂದರೆ ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಆತನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನೀತಿವಂತರೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಮಹಾಕರೆಯ ಜಯಮಾಲೆಯನ್ನು ಗೆದ್ದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ಓಟಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಈ ಲೋಕದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಭಾರ ಮತ್ತು ಅಡೆತಡೆಗಳನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಚಿತ್ತವನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದೆಂಬ ದೃಡ ನಿರ್ದಾರ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಮತ್ತು ದೇವರು ನಮಗೆ ನೀಡ ಮಾಡಿರುವ ದೇವರ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ನಾವು ಬಯಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಆತನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅವನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸುಲಭರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾಡಿರುವ ಪಾಪಗಳು ಹೇಗೆಯೇ ಇರಲಿ – ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳು ಓಟದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿರುವ ಇತರರ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಸಮವಾಗಿದ್ದರೂ, ಇಲ್ಲವಾದರೂ ಅವನ್ನು ತೊರೆದುಬಿಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಈ ಓಟದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಬೇಕು.

ಈ ಓಟದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆಯೊಂದಿಗೆ ತಾಳೆಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಆದು ಪ್ರಾರಂಭ. ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ ದೇವರಾತ್ಮನು ನಮ್ಮನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವಂತೆ ಪ್ರತಿಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ, ಪತನಗೊಂಡ ಕಾರಣ ನಾವು ತಂದೆಯು ಒಪ್ಪುವ ಗುಣಲಕ್ಷಣದ ಮೂಲವಸ್ತುಗಳ ಕೊರತೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ನಾವು ಓಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಮಗನ ಸಾರೂಪ್ಯದ ಗುಣಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳಲು ಪಟ್ಟುಹಿಡಿದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಆತನ ಚಿತ್ತವೂ, ಆತನ ಸಾಂಗತ್ಯದ ಶರತ್ತೂ ಆಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನೊಂದಿಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನು ಸಮರ್ಪಕನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಾದರೂ ಆಚೆ ಈಚೆ ಮಾಡಲಾರನು. ಆತನು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ಆತ್ಮನಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ಮೊದಲಿನೀದಲೇ ಆ **ಗುರುತಿ**ನಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ; ದೇವರ ಸಮರ್ಪಕ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜನರಿಗೆ ಮತ್ತು ವೈರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕನಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಆತನ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ನಾವು ಎಷ್ಟಾದರೂ ಆ ಗುರುತನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರಯಸಪಡುವವರಾಗಿ ಓಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ಓಟದ ಕ್ರಮವನ್ನು ನಾವು ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಭಾಗಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಮೊದಲನೆಯ ಕಾಲುಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರೀತಿಯು ದೈವೀಕ ಅಗತ್ಯತೆಯೆಂದು ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಹೊಂದುಕೊಳ್ಳ ಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕರ್ತವ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ತಿಳುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ಕರ್ತವ್ಯ–ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಯಾಕೆಂದೆರೆ, ನಮ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ನಮ್ಮ ವಿಧೇಯತ್ವವನ್ನು, ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ನಿಷ್ಟೆಯನ್ನು ಹಕ್ಕಿನಿಂದ ಕೇಳುವ ಅಧಿಕಾರ ಆತನಿಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುವಿನ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಕರ್ತವ್ಯ–ಪ್ರೀತಿ ಇದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಆತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಆತನನ್ನು ನಾವು ಪ್ರೀತಿಸುವುದು, ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅದರಂತೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಂಗಡಿಗರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದು ದೇವರ ಚಿತ್ತವೇ ಆಗಿದೆ.

ಓಟದ ಕ್ರಮದ ಎರಡನೆಯ ಕಾಲುಭಾಗವು ನಮ್ಮನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದಕ್ಕೆ, ಗುರುತಿನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ನಾವು ಮೊದಲು ಕರ್ತ್ಯವ್ಯ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕೆನಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಕೇವಲ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ನೆನಸದೆ ಮಚ್ಚಿಗೆಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ದೇವರು ನಮ್ಮಿಂದ ಯಾವುದನ್ನು ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯಗಳೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವುಗಳನ್ನು **ಒಳ್ಳೆಯವುಗಳೆಂದು**

ನಾವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದೇ ಅತ್ಯಂತ ಆಢ್ಯ ಭಾವನೆಗಳ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ನಮ್ಮಿಂದ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವ ನ್ಯಾಯ, ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ವಿವೇಕ ಇವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಆ ಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ಅವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆ. ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕೇವಲ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ಎಣಿಸಿ ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸದೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಬಹು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಾವು ಆತನಲ್ಲಿ ಭವ್ಯವಾದ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು, ಪ್ರತಿ, ಕೃಪೆ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯತನಗಳು ಆತನಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತೀಕರಿಸುವುದನ್ನು ನಾವು ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡವರಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಯಾರು ಈ ಎರಡು ಕಾಲುಭಾಗಗಳ ಗುರುತನ್ನು ತಲಪುತ್ತಾರೊ ಅವರು ದೇವರನ್ನು ಆತನು ಮೊದಲು ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನಾವು ಆತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಷ್ಟೇ ಪ್ರೀತಿಸದೆ ನಮ್ಮ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ಈಗ ವಿಶಾಲವಾಗಿ ತೆರೆದಿದ್ದು ನಾವು ನಮ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳ ಭವ್ಯತೆಯನ್ನು, ನ್ಯಾಯದ, ವಿವೇಕದ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯ ಉದ್ದ , ಆಳ ಮತ್ತು ಅಗಲವನ್ನು ಈಗ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಓಟದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿರುವ ಮೂರನೆಯ ಕಾಲುಭಾಗವನ್ನು ನಾವು 'ಸಹೋದರರಿಗಾಗಿ ಇರುವ ಪ್ರೀತಿ' ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ನಾವು ತಂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವಂತೆಯೇ ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಈ ಸಹೋದರರುಗಳು ತಂದೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ನಮಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ; ಆದರೂ ತಂದೆಯ ಚಿತ್ತಾನುಸಾರ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಾವು ನೀತಿವಂತಿಕೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ತಂದೆಯು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಕವಲ್ಲದ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರುವದನ್ನು ನಾವು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಹೃದಯಗಳು ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶಾಲವೂ, ಆಳವೂ ಆಗುತ್ತವೆ. ನಾವು ಅವರ ಉದ್ದೇಶರಹಿತ ಅಸಮರ್ಪಕತೆಗಳನ್ನು, ತಪ್ಪು ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆಗ ನಾವು ಅವರಲ್ಲಿ ಯೇಸುವಿನ ಹೆಜ್ಜೆಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ದೈವೀಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಗನುಸಾರ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಸಹೋದರರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೀತಿಯು ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾದ ಗುರುತು ಕಂಡಿದೆ. ಅಯ್ಯೋ! ಇನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ದೇವಜನರು ಜಯಮಾಲೆ ಪಡೆಯುವ ಮಹಾ ಕರೆಯ ಈ ಓಟ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರನೆಯ ಕಾಲುಭಾಗದ ಗುರುತನ್ನು ತಲುಪಿರುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವರ ವಾಕ್ಯವು ಬೋಧಿಸುವ ಸಹೋದರ ಕರುಣೆ, ದೀರ್ಘ ಸಹನೆ, ತಾಳ್ಮೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಬೆಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯತೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಕರ್ತನೊಡಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಹೋದರರೊಡನೆ ಇರುವ ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಗಳ ಮೂಲಕ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗುವುದು. ನಾವು ತಂದೆಯ ಮತ್ತು ಮಗನ ಸಮರ್ಪಕತೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅಸಮರ್ಪಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ; ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಉದಾರತನವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುವಾಗ ನಾವು ಒಂದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಲಹೀನತೆ ಯನ್ನು, ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಬಲಹೀನತೆಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಸಹೋದರರಿಗೆ " ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿರುವ ರವೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತೇನೆ, ಬಾ" ಎಂದು ಹೇಳುವ ಪ್ರೇರಣೆ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಉಂಟು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾವೇ ಕಾದಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ತಾಳ್ಮೆಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ, ಪ್ರೀತಿಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ ಮುಂತಾದ ದೊಡ್ಡ ತೊಲೆಗಳು ಅಂಥಾಃ ತೆಗೆಯುವಿಕೆಯ, ಮೂದಲಿಸುವ, ತಪ್ಪು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವಿಕೆಯ ಸ್ವಭಾವಗಳಿಗೆ ನಿದರ್ಶನವೆಂದು ನಾವು ಗ್ರಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಈ ಮೂರನೆಯ ಕಾಲುಭಾಗದ ಗುರುತನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುವಾಗ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಈ ತೊಲೆಯನ್ನು ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ತೊಲಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ – ನಮ್ಮ ಅಪರಾಧಗಳು ನಮಗೆ ಕಾಣಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತವೆ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಕರ್ತನ ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚ

ತೊಡಗುತ್ತೇವೆ. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳ ಮೇಲೆ ಆಗುವ ಪ್ರಭಾವವೆಂದರೆ ಇತರರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಧುತ್ವದ, ತಾಳ್ಮೆಯ ಮತ್ತು ಸಭ್ಯತೆಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರೇಣಿಯ ಉತ್ಸಾಹ. ಅವರುಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರುಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾವು ಗ್ರಹಿಸುವ ವರೆಗೆ – ಅವರು ಸಹಾ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಅದೇ ಜಯಮಾಲೆಗಾಗಿ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಅದೇ ಓಟದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ತನಕ ಇದು ನಮಗೆ ಆ ಸಹೋದರರ ಪಾಪದ ರಾಶಿಯನ್ನು, ಅಸರ್ಪಕತೆಯ ರಾಶಿಯನ್ನು ಕಡೆಗೆಣಿಸಲು, ಮುಚ್ಚಿಹಾಕಲು ಶಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಓಟದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಹಾಗೂ ಅಂತಿಮವಾದ ಕಾಲುಭಾಗದ ಗುರುತು ದೇವರೆಡೆಗೆ, ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರುಗಳೆಡೆಗೆ, ಎಲ್ಲಾ ಜನರೆಡೆಗೆ ತೋರಿಸುವ 'ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಪ್ರೀತಿ'ಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಪಡಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಬಹು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಬಯಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಕಾಲು ಭಾಗದ ಗುರುತು ಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡಬಾರದು. ಆದರೆ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ, ಸತತವಾದ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ, ಚುರುಕಾಗಿ ಓಡುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು. 'ನಾವು ಲೋಕವನ್ನಗಲೀ ಲೋಕದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಪ್ರೀತಿಸಬಾರದು' ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿದೆ. 'ನಾವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳ ಒಂದೇ ಮನೆಯಂತಿರುವವರಿಗೆ ನಮಗೆ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತಂತೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೇ ಮಾಡೋಣ' (ಗಲಾತ್ಯ ೬:೧೦ ನೋಡಿರಿ) ಎಂಬುದರಲ್ಲಿಯೂ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಈ ಪ್ರೀತಿಯು ನಮ್ಮ ವೈರಿಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ಪ್ರೀತಿಯು ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನಾಗಲೀ ರದ್ದುಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತೀವ್ರಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ತೀವ್ರಗೊಳಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ನೋವಿನಿಂದ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ನರಳುತ್ತಿರುವ ಮತ್ತು ದೇವ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಕಟನೆಗಾಗಿ ಕಯುತ್ತಿರುವ ಕನಿಕರ ಯೋಗ್ಯ ಬಡ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಔದರ್ಯ ಮತ್ತು ಅನುಕುಂಪಗಳ ಪ್ರೀತಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತದೆ. " ನಿಮ್ಮ ವೈರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿರಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಸ್ಪಡಿಸುವವರಿಗೆ, ದ್ವೇಷಿಸುವವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೇ ಮಾಡಿರಿ" ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಒಡೆಯನ ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಿದೆ– ವೈರಿಗಳನ್ನು ಸಹಾ ಪ್ರೀತಿಸುವುದು – ನಾವು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿದ್ದು ಆತನು ನಮಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಈ ಗುರುತನ್ನು ತಲುಪಿದ್ದೇವೆಯೋ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣಕಾಲ ಯೋಚಿಸೋಣ. ನಾವು ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲಪುವವರೆಗೆ ಆತನ ಸ್ವಾರೂಪ್ಯದವರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ನಾವು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅರ್ಹರಾಗುವಂತೆ ಈ ಪ್ರೀತಿಯ ಪರಾಕಾಷ್ಟತೆಯನ್ನು ತಲುಪಲೇ ಬೇಕು. ಕರ್ತನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಮರಣದ ಕಡೆ ಉಸಿರು ಬಿಡುವಾಗ ತಲಪು ತ್ತಾರೆಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಲಾಗದು. ಅದಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಕ್ರಿಸ್ತೀಯ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟುಬೇಗ ಇದನ್ನು ತಲುಪಬೇಕು ಮತ್ತು ನಂತರದಲ್ಲಿ "ಮಾಡಬೇಕಾದುದಲ್ಲೆನ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ . . . . . " (ಎಫೆಸ ೬:೧೩) ಎಂಬ ಅಪೋಸ್ತಲನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾವು ಈ ಗುರುತನ್ನು ತಲುಪಿದ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ನಾವು ಈ ಗುರುತಿನಲ್ಲಿರುವಾಗ, ನಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಆ ಗುರುತಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಣಗುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ನಮ್ಮ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ಬಲಪಡಿಸುವುದಾಗಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳು ಕರ್ತನ ಅನುಭವಗಳೊಂದಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾಗಿರುತ್ತವೆ ; ಆದರೆ ಆತನು ಆ ಗುರುತನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಓಡಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಆ **ಗುರುತಿನಲ್ಲಿ** ಅದಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನು ಹಾಕದೆ, ಲೋಕದ ವಿವಿಧ ಅಕ್ರಮಣಗಳಿಗೆ, ಕೆಡಕುಗಳಿಗೆ ಸೋತುಹೋಗದಂತೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. " ನಾವು ಈ

ಗುರುತಿಗೆ ಒತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ'' ಎಂದು ಅಪೋಸ್ತಲನು ಹೇಳುವಂತೆ ನಾವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಆ ಗುರುತನ್ನು ಪಡಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ದೇವರ ನಮಗೆ ಬರಮಾಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ವಿಮೋಚಕನ ಸಹಾಯದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಜಯಶಾಳಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಆತನಿಗೆ ನೀಡಬೇಕು.

ತಂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗಿರುವ ಸಮರ್ಪಕ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಲಗಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಲೋಕದ ಆಕ್ರಮಣಗಳು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಎರಗಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಅವು ನಮ್ಮನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಗೌರವವನ್ನು ಮತ್ತು ಗೌರವವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸದಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತವೆ. ಸಹೋದರರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ನಮಗೆ ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರ ಅಸಂಖ್ಯ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಹಾಕಲು ಪ್ರೀತಿಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡದಂತೆ, ಯಾರೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಪ್ರೀತಿಸುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಮೆಚ್ಚುವುದನ್ನು ಕಲಿತೆವೋ ಮತ್ತು ಅವರ ಬಲಹೀನತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಸಹಾನುಭೂತಿಯುಳ್ಳವರಾದೆವೋ ಅಂತವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೆರಳಿಸುತ್ತಾರೆಂಬ ತಪ್ಪು ಸಲಹೆಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಶತ್ರುಗಳ ವಿರೋಧವಾಗಿಯೂ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿತ ಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಅಕ್ರಮಣಗಳುಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಅಸಾಧಾರಣ ಪ್ರಕರಣಗಳಿರುವ್ಯದರಿಂದ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಉಧಾರತೆಗೆ ಒಂದು ಮಿತಿಯಿರಬೇಕೆಂಬ ಸಲಹೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳ ನಡುವೆಯೂ ನಾವು ನಮ್ಮ ಗುರುತಿನ ಮೇಲೆ ಧೃಡವಾಗಿರುವುದಾದಲ್ಲಿ, ನಾವೀಗಾಗಲೇ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಣಗುವುದಾದಲ್ಲಿ ನಾವು ಆಶೀರ್ವಾದ ಹೊಂದುವವರಾಗುತ್ತೇವೆ, ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸದ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಮಾಡುವವರಾಗುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಯೇಸುವಿನ ಮೂಲಕ ನಮಗಾಗಿ ಎಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ನಿತ್ಯಜೀವವನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತರಾಗುತ್ತೇವೆ.

" ದೇವರ ನಿಮ್ಮ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು"

"ದೇವರು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಸಹೋದರರೇ. ಆತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆದುಕೊಂಡನೆಂಬುದನ್ನೂ ನಾವು ಸಾರಿದ ಸುವಾರ್ತೆಯು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬರೀ ಮಾತಾಗಿ ಬಾರದೆ ಶಕ್ತಿಯೊಡನೆಯೂ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮದೊಡನೆಯೂ ಬಹು ನಿಶ್ಚಯದೊಡನೆಯೂ ಬಂತೆಂಬುದನ್ನೂ ಬಲ್ಲೆವು" *(೧ ಥೆಸ : ೪-೫)*

ಸಂಜ್ಞೆಗಳು ಏನನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು, ಅಂದರೆ ಅವು ನಾವು ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ, ನಾವು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದು, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ತುಂಬಿರುವುದು ಇವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಬೇರೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದೇವೆ* . ನಾವೀಗ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಈ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಇದನ್ನು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಬಹಳ ಮುಂಚೆಯೇ ಅವರು ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುವ ಸಹೋದರರಿಂದಲೂ ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಡಬಹುದು ಎಂಬ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಗಮನಸೆಳೆಯುತ್ತೇವೆ. ಈ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ ಹಾಗೂ ಸಂದೇಶವಿದೆ. ಈ ಆಯ್ಕೆಯ ಸಂದೇಶವು ಅಥವಾ ಕರೆಯು ಅಥವಾ "ವಾಕ್ಯವು" ಆಯ್ದ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಶುಭವಾರ್ತೆ ಅಥವಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮಾಚಾರ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಇದು ಅವರಿಗೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿದೆ : ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಮತ್ತು ಅತನನ್ನು ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸಲು ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯು ಅವರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯವೆಸಗುತ್ತದೆ. ಆದು ಆಯಲ್ಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನನ್ನು ಮತ್ತು ಬಹಳಷ್ಟು ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ತರುವಂತಾದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವರುಗಳೂ ಸಹಾ ಕರ್ತನ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ಬೆಲೆತೆತ್ತಾದರೂ ಧ್ವನಿಪಡಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಈ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಆಯ್ಕೆಯಾದವರ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಲಸ್ಸೆಯವರಿಗೆ ಅಪೋಸ್ತಲನು ಬರೆಯುವುದೇನೆಂದರೆ – ಇಂಥವರು ಹಳೆಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅದರ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ನೂತನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಅವರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ ಅಥವಾ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಗುರುತಿಸದೆ ಎಲ್ಲರನ್ನು **ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ** ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡವರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ. " ***ನೀವು ದೇವರಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಂಡವರೂ ಪ್ರತಿಷ್ಟರೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಕನಿಕರ ದಯೆ ದೀನಭಾವ ಸಾತ್ವಿಕತ್ವ ಧೀರ್ಘಶಾಂತಿ ಎಂಬ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪು ಹೊರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿದ್ದರೂ ತಪ್ಪು ಹೊರಿಸದೆ ಒಬ್ಬರನೊಬ್ಬರು ಸೈರಿಸಿಕೊಂಡು ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ. ಕರ್ತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದಂತೆಯೇ ನೀವೂ ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ. ಇದೆಲ್ಲದರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ; ಅದು ಸಮಸ್ತವನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣಮಾಡುವ ಬಂಧವಾಗಿದೆ***"(ಕೊಲಸ್ಸೆ ೩:೧೨–೧೪) ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಆಯ್ದ ಸಭೆಯ ಬಗ್ಗೆ "ವಿವಿಧ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಶೋಧನೆಗಳು ಅವರಿಗೆ ಬರಲೇಬೇಕು ಮತ್ತು ಇವುಗಳು ಸುವಾರ್ತಾಯುಗದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತವೆ. ಸುಳ್ಳು ಕ್ರಿಸ್ತರು, ಸುಳ್ಳು ಪ್ರವಾದಿಗಳೂ ಎದ್ದು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ದೇವರಾದುಕೊಂಡವರನ್ನೂ ಸಹಾ ಮೋಸಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸೂಚಕಕಾರ್ಯ ಗಳನ್ನೂ, ಅಧ್ಭುತಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿತೋರಿಸುವರು" (ಮತ್ತಾಯ ೨೪:೨೪ ನೋಡಿರಿ) ಎಂದು ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಹೇಳುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವುಂಟು. ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದವರು ಸಹಾ ಈ ಕೆಟ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಿರೋಧಿಯ ಮಾರ್ಮಿಕ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಉತ್ತಮ ಮಾನಸಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವರು ಎಂದಾಗಲೀ, ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅವರುಗಳು ಸಮರ್ಪಕತೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಣ್ಣಿನ ಘಟದಲ್ಲಿರುವಾಗ ತಮ್ಮ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಯಾವ ತಪ್ಪನ್ನಾಗಲೀ ಮಾಡಲಾರರು ಎಂಬ ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನಾಗಲೀ ಉಂಟುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಯಾರು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೃಪೆಯೂ, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವಿವೇಕವೂ, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನೆರವೂ ಅವರ ಅಗತ್ಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. .ಸುವಾರ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಆಶ್ರಯಕ್ಕಾಗಿ ಓಡಿಹೋಗಿರುವವರಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಎಂಥಾಃ ಸಮಾಧಾನ ದೊರೆಯುತ್ತದಲ್ಲವೇ!, ನಮ್ಮ ಜೀವಾಧಾರವು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಇದು ನೀಡುತ್ತದಲ್ಲವೆ! ಇಂಥಾಃ ವಿಧಿಲಿಖಿತವು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಪೋಸ್ತಲನು ಹೇಳುವಂತೆ " ಆತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಭೂವಿಯ ಅಸ್ತಿವಾರವು ಹಾಕಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ನಾವು ಆತನ ಮುಂದೆ ಪರಿಶುದ್ಧರೂ ಅಪರಾಧವಿಲ್ಲದವರೂ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ" ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಆತನ ಸುಚಿತ್ತಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ದೇವರ ದತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. "***ಕಾಲವು ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಾದಾಗ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕದ ಒಂದು ಕೃಪೆಯುಳ್ಳ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಆತನು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಭೂಪರಲೋಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ತವನ್ನೂ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಒಚಿದಾಗಿ ಕೂಡಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ. ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿಯೇ ಸಮಸ್ತವೂ ಒಂದಾಗುವುದು. ಇದಲ್ಲದೆಯೇ ಆತನಲ್ಲಿ ನಾವು ದೇವರ ಸ್ವಕೀಯ ಪ್ರಜೆಯಾದೆವು. ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಎದುರುನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾವು ತನ್ನ ಮಹಿಮೆುಯನ್ನು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಮಸ್ತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಇಷದಂತೆ ನಡೆಸುವ ದೇವರು ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪದ ಮೇರೆಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಆದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಆರಿಸಿಕೊಂಡನು***" (ಎಫೆಸ ೧:೪–೧೨ ನೋಡಿರಿ).

“ ಬಹಳ ಸಂಕಟಗಳ ಮೂಲಕ ನೀವುಗಳು ದೇವರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವಿರಿ”

ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದವರ ಕರೆಗೆ ದೇವರು ಹೊಂದಿಸಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನದ ಅಗತ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಗುಣನಡತೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅದರ ಸಮಾನಾಂತರಗಳಿಲ್ಲದೇ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ :-

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಕೀಟ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಒಂದು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಪತಂಗವನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಶೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು. ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಆತನಿಗೆ ಆ ಹುಳದ ಗೂಡೊಂದು **(COCOON)** *ದೊರೆಯಿತು. ಅದನ್ನು ಆತನು ತನ್ನ ಪುಸ್ತಕಾಲಯದಲ್ಲಿ ಚಳಿಗಾಲವೆಲ್ಲಾ ನೇತುಹಾಕಿದನು. ವಸಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿಂದ ಪತಂಗವು ಹೊರಬರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದನ್ನು ಆತನು ಕಂಡನು. ಅದರ ತೂತು ಬಹಳ ಸಣ್ಣದಾಗಿದ್ದು ಪತಂಗವು ಹೊರಬರಲು ಬಹಳ ಪ್ರಯಾಸಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಆತನು ಆ ಒರಟಾದ ನಾರಿನ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕತ್ತರಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಒಂದು ರಂಧ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಆ ಪತಂಗವೇನೋ ಹೊರಬಂತು ಆದರೆ ಅದು ಹಾರಲೇ ಇಲ್ಲ!. ಅದರ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಬರಬೇಕಾದ ದ್ರವವು ದೇಹದಿಂದ ಹರಿದು ಬರುವಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಸಪಡುವ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತೆಂದು ನಂತರ ಯಾರೋ ಆತನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಈ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ತಪ್ಪಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಪ್ರಯತ್ನವು ಅದರ ರಕ್ಷಣೆಯ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಇದರ ನೀತಿಯು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಲೌಕಿಕ ಒಳತಿಗಾಗಿ ಮಾನವರು ಪಡುವ ಪ್ರಯಾಸವು ಗುಣನಡತೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮೀಕ ಹೆಚ್ಚಳಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯಾಸಪಡುವುದು ಅಗತ್ಯ.*

ದೇವರ ವಾಕ್ಯವು ನಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ‘‘ಉಚಿತವಾದ ಕೃಪೆ’’ಯ ಬಗ್ಗೆ ಬೋಧಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡವರು ಮಹಿಮೆಹೊಂದಿದ ಕೂಡಲೆ ಇದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮಯುಗದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದು (ಅಬ್ರಹಾಮನ ಸಂತತಿಯು) ಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಗುಣನಡತೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ಪುನಃವಶ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ನಿತ್ಯಜೀವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲಾ ಅವಕಾಶಗಳುಳ್ಳ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು.